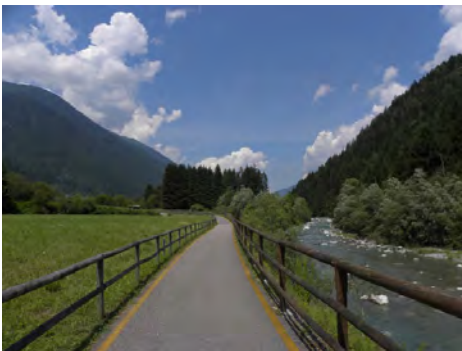


Fietsvakantie HAFLING 2011



Even terug in de tijd

Onze eerste kennismaking met fietsen in Südtirol - Trentino (Alto Adige) dateert nog maar van 2009, bij wijze van proef hebben we toen eens twee fietsen gehuurd aan het station van Mals om onze eerste fietstocht op Zuidtiroolse bodem te fietsen, het traject dat we toen fietsten ging van het station van Mals naar het station van Naturns om daar de fietsen terug in te leveren. Het was tijdens deze tocht dat we gebeten werden door een plaatselijke fietsmicrobe.

Deze microbe had ons goed te pakken, in 2010 maakten we liefst 9 mooie fietstochten:

- 1 Ciclopista Val di Sole : van Mostizzolo naar Ossana en terug (Trentino)
- 2 Van Salurn naar Trento en terug (Südtirol - Trentino: Etschtal)
- 3 Van Molina di Fiemme naar Predazzo en terug (Trentino: Fleimstal-Fassatal)
- 4 Van Naturns naar Meran en terug (Südtirol: Vinschgau - Meranerland)
- 5 Van de Bici Grill in Levico naar Grigno en terug (Trentino)
- 6 Van Ehrenburg naar de Stausee van Olang en terug (Südtirol: Pustertal)
- 7 Van de Kalterer See naar Salurn en terug (Südtirol: Etschtal - Unterland)
- 8 Van Burgstall naar Bozen-Sigmundskron en terug (Südtirol)
- 9 De Passeier Radweg (Südtirol: Meranerland - Passeiertal)

Al vlug was ik er van overtuigd dat deze hele streek een fietsparadijs in wording was, het was aan ons om de mooiste fietstrajecten te ontdekken, in dit verslag wil ik jullie laten mee genieten van een tiental mooie fietstochten die we tijdens onze veertiendaagse vakantie deden in 2011.

Veel lees- en kijkplezier



2011 ... de voorbereiding

Niet echt een programma, wel een lijst met mogelijke fietstrajecten

Dit jaar had ik wat minder tijd gestoken in de voorbereiding, een echt programma van dag tot dag had ik niet opgemaakt, wel een hele lijst met mogelijke fietstrajecten, waaronder enkele routes die vorig jaar NIET aan bod kwamen.

Uit deze routes zouden we ter plaatse, en volgens de omstandigheden van de dag, onder meer het weer, een keuze maken, misschien ontdekken we wel spontaan andere mogelijkheden, delen van routes of combinaties

Fietstrajecten in Zuid-Tirol

Burgstall via Bozen Sigmundskron naar Eppan

Burgstall via Bozen Sigmundskron via Eppan naar de Kalterer See

Van Vahrn (Brixen) naar Bruneck

Van Bruneck naar Sand in Taufers

Van Olang via Innichen naar Toblach

Van Bozen tot Brenner : Eisacktaler radweg (in 3 etappes van elk ongeveer 30 à 35 km enkel)

Van Naturns naar de Reschensee, of van Schlanders naar de Reschensee

St. Valentin auf der Haide - Graun - St. Valentin auf der Haide

In het Südtiroler Unterland hadden 3 nieuwe fietsroutes het licht gezien

De Weinroute Nord	Bozen - Terlan - Nals, en terug
De Weinroute Mitte	Kaltern - Girlan - Eppan, en terug
De Weinroute Süd	Kurtatsch - Margreid - Salurn - Tramin, en terug

Grensoverschrijdende fietstrajecten

Van Innichen (Südtirol) naar Lienz (Oost-Tirol, Oostenrijk) 44 km enkel

Van Toblach (Südtirol) naar Cortina d'Ampezzo (Veneto) 32 km enkel

Van Tezze (Trentino) naar Bassano del Grappa (Veneto) 33 km enkel

Via Claudia Augusta (delen van deze route die door Südtirol en Trentino lopen)

Bestaande en bewegwijzerde fietsroutes in Trentino

- Percorso ciclopedonale della Valle dell'Adige (Fiets- en voetweg van het Etschdal)
van Cadino naar Borghetto over een afstand van 89,300 km
lichtblauwe achtergrondkleur op de kilometerpaaltjes
- Percorso ciclopedonale della Valsugana (Fiets-en voetweg van het Valsuganadal)
van Calceranica al Lago naar Pianello-Vallon over een afstand van ongeveer 50 km
witte achtergrondkleur op de kilometerpaaltjes
- Percorso ciclopedonale del Primiero (Fiets-en voetweg van het Primierodal)
van Masi de Imer naar Siror-Fiera di Primiero over een afstand van 11 km
paarse achtergrondkleur op de kilometerpaaltjes
- Percorso ciclopedonale delle Valli di Fiemme e Fassa
(Fiets- en voetweg van het Fleims- en Fassasdal)
van Predazzo naar Pozza di Fassa over een afstand van ongeveer 17 km
rode achtergrondkleur op de kilometerpaaltjes
- Percorso ciclopedonale della Valle Rendena (Fiets- en voetweg van het Rendena-dal)
van Villa Rendena naar Carisolo over een afstand van ongeveer 18 km
van Tione di Trento naar Villa Rendena over een afstand van 4,750 km
van Tione di Trento naar Lago di Ponte Pià over een afstand van 8 km
roze achtergrondkleur op de kilometerpaaltjes
- Percorso ciclopedonale della Valle delle Chiese of Giudicarie inferiori
(Fiets- en voetweg van het Valle delle Chiese)
van Condino naar het Lago d'Idro over een afstand van 16 km
oranje achtergrondkleur op de kilometerpaaltjes
- Percorso ciclopedonale Garda Trentino - Basso Sarca
(Fiets-en voetweg van Garda Trentino - Basso Sacra
Van Mori naar Torbole over een afstand van 15 km
Van Torbole naar Riva del Garda - Varone over een afstand van 5 km
Lichtgroene achtergrondkleur op de kilometerpaaltjes
- Percorso ciclopedonale della Valle dei Laghi/Sarca (fiets- en voetweg Valle dei Laghi)
van Torbole naar Dro over een afstand van 11 km
van Pietramurata naar Sarche over een afstand van 4 km
Groene achtergrondkleur op de kilometerpaaltjes
- Percorso ciclopedonale Ledro en Concei (Fiets-en voetweg Ledro en Concei)
Van Molina di Ledro naar het Lago d'Ampola over een afstand van ongeveer 12 km
Valle di Concei over een afstand van 5 km
Donkergroene achtergrondkleur op de kilometerpaaltjes

Andere trajecten in Trentino

Van Cavalese (parking aan de Kabinebahn naar Canazei/Alba/Penia di Fassa 30 km enkel

Wandel- en fietskaarten

Mijn verzameling Kompass wandel-en fietskaarten is misschien niet meer up-to-date wat het weergeven van de fietstrajecten betreft, er staat toch voldoende informatie op om een idee te krijgen van de omgeving waardoor we zullen fietsen

Geraadpleegde boeken

Net als vorig jaar kon ik ook in een aantal boeken wat nuttige informatie vinden

Geraadpleegde fietsgidsen en kaarten

Kompass	Radführer 1985	Via Claudia Augusta	Duits
Bikeline	Radkarte	3 Länder Rad & Bike Arena	meertalig
Bikeline	Radkarte	Südtirol Dolomiten	Duits - Italiaans
Bikeline	Radtourenbuch	Etsch-Radweg	Duits
Bikeline	Radtourenbuch	Via Claudia Augusta	Duits
Bikeline	Radtourenbuch	Radatlas Südtirol	Duits
PaRADiseGuide	Das SÜDTIROL & TRENINO RadReiseBuch		Duits
	Trentino in bicicletta		Italiaans
	Ciclovia della Drava		Italiaans
	Le piste ciclabili della Val Pusteria		Italiaans
	Ciclopista del Sole 1		Italiaans
	Ciclovia del Brenta		Italiaans

Voorwoord

Door een vreemd voorval ongeveer twee maanden voor ons vertrek was het wel even bang afwachten of we wel konden vertrekken, gelukkig kwam alles in orde, 25 juni was de datum van vertrek, hopelijk was het er net zo rustig als vorig jaar e, toch wat beter weer als hier bij ons. Voor de zeventiende keer naar Hafling, naar onze tweede thuis het "Tratterhof", naar Anna die al voor de zeventiende keer onze gastvrouw zou zijn, voor de tweede keer helemaal zonder kinderen, voor de tweede keer zou het een fietsvakantie zijn. Net als vorig jaar namen we beiden onze eigen vertrouwde "*Drahtesel*" mee.

Vorig jaar was nagenoeg de hele 14 dagen in Zuid-Tirol ingepland als fietsvakantie, na een grondige voorbereiding werden toen een 9 mooie fietstochten ondernomen in Zuid-Tirol en naburige regio Trentino
Door deze grondige voorbereiding toen, waren er nog een aantal fietstochten die toen niet aanbod gekomen waren, deze zouden we dus dit jaar wel kunnen doen.

Natuurlijk ben ik wel blijven zoeken naar nieuwe fietstrajecten, zo wist ik ondermeer dat er sinds dit jaar gefietst kon worden van in Bozen tot aan de Brennerpas, dit over een afstand van goed 100km, steeds in de buurt blijvend van de Brenner Autobahn A22 en de Eisack, een rivier die ontspringt aan de Brenner en die na 96 km ten zuiden van Bozen uitmondt in de Etsch. Op een klein stukje na zou het hele traject geasfalteerd zijn, een echte uitdaging dus om deze 100km, weliswaar opgesplitst in 2 of 3 etappen te voltooien.

Nog een nieuwe fietsweg zou aangelegd zijn tussen Sterzing en Ridnaun, navraag bij enkele toeristische diensten of het hier ging om een fietsweg voor de gewone fietser, eventueel geschikt voor families, dan wel voor mountain-bikers bleven helaas tot op heden onbeantwoord.

Ook in het Südtiroler Unterland hadden enkele plaatselijke fietsliefhebbers enkele nieuwe fietsroutes uitgedokterd, ook hier wilde ik het fijne van weten

Als afwisseling op al dat fietsen, ten minste als het weer goed was, dacht ik aan een daguitstap naar Venetië, ik had 3 "Reiseburo's" gevonden die een dagexcursie naar "Venedig" op hun programma hadden staan, ik zou ter plaatse de nodige afspraken maken.

Vrijdagavond, net als de vorige dagen nog even naar de weersvooruitzichten voor Zuid-Tirol gekeken, en dan werd de auto ingeladen, 's anderendaags om 3u30 wilde ik vertrekken, zodat we in de vooravond in Hafling zouden aankomen.

Heenreis

zaterdag 25 juni 2011 3u40 vertrek naar Hafling, ik had gekozen voor dezelfde route als vorig jaar, in Massenhoven de autosnelweg op, en dan via Lummen, Maasmechelen, Aachen, Koblenz, Ludwigshafen, Kempten, Füssen, Reutte, Fernpass, Nauders en de Reschenpass de Vinschgau door richting Meran, daar op de Mebo afrit Meran Süd nemen en zo naar Hafling.

Na een lange autorit zonder noemenswaardige problemen kwamen rond 16u30 aan in Hafling. Onder aan het begin van de Panoramastrasse die sinds 1978 Meran met Hafling verbind, was mij al onmiddellijk opgevallen dat de nieuwe Kabinebahn waar ze vorig jaar nog aan het werken waren nu in gebruik genomen was

Zoals steeds werden we hartelijk welkom geheten door Anna die blij was ons weer te zien, dit was natuurlijk wederzijds.

Als ze onze fietsen zag in de auto zei ze meteen : "Morgen kommt der Sommer wieder", ook hier had het de laatste drie weken niets anders gedaan als geregend e was het kil geweest. Nadat we de bagage naar de kamer gebracht hadden en nog wat met Anna gebabbeld was het tijd geworden om ergens iets te gaan eten.

Sonnenheim was hiervoor de aangewezen gelegenheid, de chef was verheugd dat we weer in het land waren, we komen hier ook al jaren, en we hebben er zoals steeds weer lekker gegeten. De bevestiging dat het mooi weer ging worden kregen we bij onze terugkomst op het Tratterhof zoon Martin was net begonnen met het wel erg hoogstaande gras te maaien.



De boeren in Zuid-Tirol en andere bergstreken hebben blijkbaar allemaal van moeder natuur een ingebouwde weersvoorspeller meegekregen, als zij beginnen te maaien volgen er bijna zeker enkele warme dagen, als ze het hooi binnenhalen is dit ook meestal een teken dat er regen op komst is

Zo was het stilaan tijd om te gaan slapen, morgenvroeg ontbijt om 8u en dan op weg voor onze eerste fietstocht

zondag 26 juni 2011

Fietsen van Burgstall (Station) via Bozen (Sigmundskron) naar Auer (tussenstop en keerpunt vorig jaar) en langs dezelfde weg weer terug naar Burgstall

Onze eerste vakantiedag begon met een stevig ontbijt klaargemaakt en aan tafel gebracht op Anna's wijze, broodjes, beleg, zelfgemaakte confituur, zelfgebakken koek, en een gekookt ei, koffie en thee ontbraken evenmin. Op de steeds weerkerende en zo kenmerkende vraag van Anna : "Sind Sie wunschlos ?" kon je bijna niet anders als ... ja antwoorden.

Ook de ondertussen gekende "Blue-box" werd gevuld, voor de picknick weet je wel.

Na het ontbijt vertrokken we naar het station van Burgstall waar we de auto parkeerden, nu om 9u40 ongeveer was het al erg warm, er werden temperaturen verwacht van maar liefst meer als 30° volgens onze favoriete radiozender Radio Südtirol 1

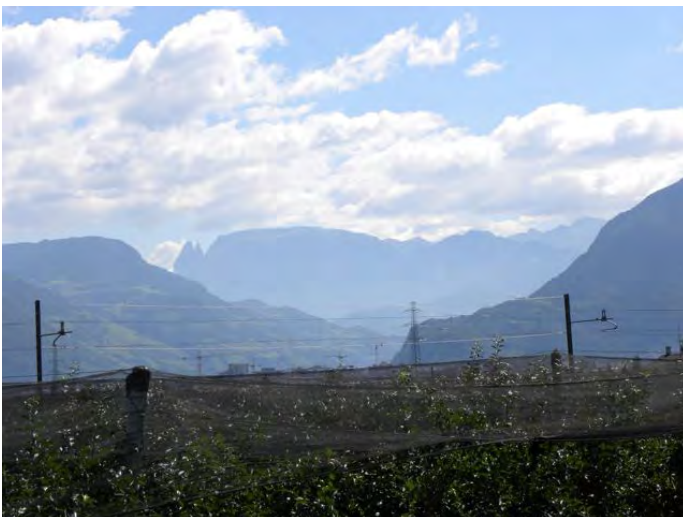
Chris vond het nodig zich in te smeren tegen zonnebrand, ikzelf was er niet zo voor te vinden ...

Om 10u vertrokken we dus onder een stralende zon richting Bozen, de schijnbaar niet te overwinnen Gantkofel die boven het Etschtal uitsteekt was klaar en duidelijk te herkennen.



Het eerste deel van deze fietstocht, tot Bozen Sigmundskron hadden we vorig jaar al gefietst en had dus niets nieuws te bieden behalve dan een nieuwe wegwijzer die aan de bestaande bewegwijzering werd toegevoegd en die we nog meermaals zouden zien : Radroute Kaiserin Maria Theresia. Deze naam werd gegeven aan een fietsroute die gaat van Terlan tot Salurn, Zuid-Tirols laatste gemeente alvorens men Trentino binnenrijdt

In de nabijheid van Bozen konden we ook weer heel duidelijk het silhouet van het door iedereen gekende Schlernmassief waarnemen.





Aangekomen in het stadsdeel Sigmundskron met de burcht Sigmundskron begon het nieuwe gedeelte van onze eerste fietstocht. Tijdens mijn opzoeken naar de fietsvoorzieningen in Bozen had ik gelezen welk traject we moesten volgen om op de fietsweg richting Trento te komen, ik heb ter plaatse enkel maar een klein bordje kunnen waarnemen dat je de richting toont (als je dit bordje ziet tenminste want ik heb hier wel meer fietsers zien zoeken welke kant ze wel moesten volgen)

Zo zagen we de burcht Sigmundskron ook eens van de andere zijde, en hadden we nog een kort oponthoud door een gesloten overweg, na een moeilijke doorgang nabij een ijzeren brug reden we zowaar onder de Mebo (Schnellstrasse van Meran naar Bozen) door nagenoeg op de plaats waar de tunnel begint.



Dan was het nog even oppassen, ook weer zonder enige signalisatie moesten we eerst linksaf ongeveer 100m rechtdoor en dan op een T-kruising rechtsaf de richting Trento-Auer volgen.

De afstand tot Auer bedroeg 20 km, en met de Eisack links van ons fietsten we over een schitterende fietsweg Zuidwaarts,

Bij het fietsen in en door de stad Bozen moet je zulke borden heel goed in het oog houden



Aan een biotoop waar ondertussen de Eisack in de Etsch overging moesten we dan de Etsch oversteken om deze aan onze linkerzijde te laten.



van ginder, uit de richting Bozen kwamen wij



Deze brug werd speciaal voor de fietsers aangelegd op de plaats waar de Eisack in de Etsch stroomt



Eens het "Fahrsicherheitszentrum" van Pfatten voorbij hadden we dan rechts van ons de plantages van voornamelijk appelbomen.



Nog in Pfatten/Branzoll moesten we middels een nieuwe boogbrug nogmaals de Etsch oversteken en de richting Trento aanhouden.



Met de Etsch dus nu aan onze rechterzijde, moesten we eerst nog een kleine plaatselijke omleiding volgen, wegens werken aan een brug waar men volgens mij normaal onder door fietst, hadden ze hier aan beide zijden van de helling om de brug op te rijden en volwaardig nieuw fietspad aangelegd (zouden ze in België zeker nooit doen).

En zo bereikten we dan uiteindelijk het keerpunt van onze eerste fietstocht, tijd om wat nieuwe krachten op te doen, de "blue-box" van mama Chris kwam op tafel en de picknick werd voor het eerst aangesproken.



Na korte tijd werden we aangesproken door een dame die een fietspomp nodig had, ze had te weinig lucht in haar achterste tube, maar met onze kleine noodpomp konden we haar niet helpen, dan kwam er plots met veel kabaal nog een jonge dame de eerste dame opzoeken het gesprek verliep in het Spaans en als ik dan in het Italiaans vroeg waar ze vandaan kwamen wees de jonge dame fier naar haar petje en zei Columbia.

Deze drie Columbiaanse dames woonden al enkele jaren in Bolzano en waren op weg naar Trento, de jonge dame was de andere twee blijkbaar uit het oog verloren en was daar niet zo gelukkig mee.

Enfin, terwijl we zo zaten te eten voelden we goed hoe warm het intussen geworden was.

De lucht was op een paar witte wolken na helemaal blauw gekleurd.
Na de picknick fietsten we terug richting Bozen langs dezelfde nog heel rustige fietsweg, zalig fietsen was het hier,



Niet zover van Sigmundskron verwijderd had je als je in de richting van Zuid-Tirolse hoofdstad keek, een mooi zicht op de stad en op het Schlernmassief,



In Bozen aangekomen zijn we dan de ijzeren brug over gereden richting Eppan, dit meer als verkenning voor een van de volgende dagen. Voor mij was dit de eerste keer dat ik op de fiets zat dit jaar, en omdat de weg in stijgende lijn ging eens we over de brug waren voelde ik toch de eerst tekenen van vermoeide benen. Chris (wel geoefend) was al een heel eind vooruit en na de eerste tunnel had ze nog een eindje verder gefietst, even buiten de tunnel kwam ze terug met de melding dat het steeds maar bergop ging, zo dat wisten we dan ook al.

Dit fietspad werd aangelegd op een oude spoorwegbedding, niet te geloven eigenlijk dat hier ooit in een ver verleden een stoomtrein witte wolken de lucht in blies

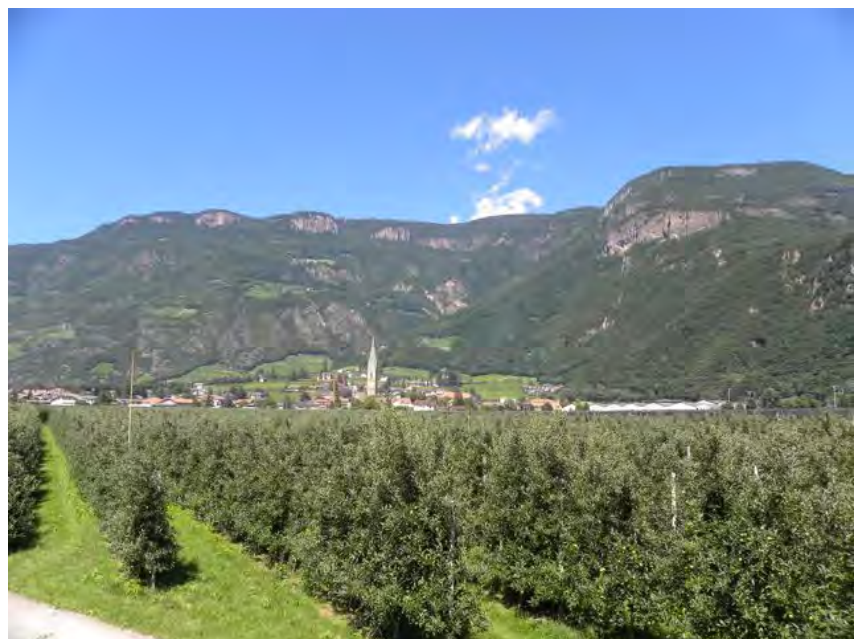


Via Sigmundskron fietsten we dan terug richting Meran, en omkijkend zagen we in de verte, maar wel heel duidelijk, zowaar enkele Dolomietenpieken.



Duizenden gele bloemen vormden een mooie border tussen het fietspad en de Etsch

En als we dan rechts Terlan zagen liggen besloot ik dat dit toch wel een goede lokatie was als vertrekplaats voor enkele van onze volgende fietstochten. Een grote parkeerplaats nabij het centrum en dicht bij het fietspad



Rond 16 waren we terug aan het station van Burgstall, de eerste tekenen van zonnebrand waren al duidelijk zichtbaar en voelbaar daar waar het haar ieder jaar dunner wordt.
Ik denk dat we alles tezamen toch zo'n 80 km gefietst hebben deze eerste dag, niet slecht !



Voor het eerst dit verlov reden we naar Mösl in Meran, normaal is het daar 's zondags heel druk en moet je best reserveren maar om 17u was er alles nog heel rustig, de meeste mensen genoten nog van het mooie weer en zouden pas later komen eten.
Wij hebben er in ieder geval weer lekker gegeten



Een Filoncino en een grote Salatteller dat hadden we wel verdiend

Mijn mening over het afgelegde traject :

Voor iedereen die een beetje geoefend is helemaal zonder problemen, neem wel voldoende drank mee bij warm weer, want behalve in de onmiddellijke nabijheid van Bozen heb je bijna nergens beschutting tegen de zon

De enige moeilijkheid wat signalisatie betreft situeert zich nabij het station van Sigmundskron hier moet je aan de grote baan links de spoorweg over, vervolgens de eerste weg rechtsaf, en dan de eerstvolgende weg weer rechtsaf tot aan de spoorweg, hier gewoon rechtdoor rijden, even een te smalle doorgang nemen en dan rechtdoor rijden, vervolgens NIET de ijzeren brug over rijden maar deze rechts laten en rechtdoor rijden, aan een open plek linksaf en dan na 100m aan een T-kruising weer rechts richting Trento-Auer

Voor deze fietstocht heb ik volgende kaarten geraadpleegd

Kompass 055	Tschöggberg - Salten	1/25 000
Kompass 53	Meran und Umgebung	1/50 000
Kompass 54	Bozen und Umgebung	1/50 000

maandag 27 juni 2011 Fietsen van Muhlbach (station) naar Bruneck en dan naar Sand in Taufers en ook weer terug in omgekeerde richting.

Na het ontbijt op weg naar het verre Pustertal, volgens mijn opzoeken op het thuisfront zou Vahrn wel eens een ideale vertrekplaats kunnen zijn zowel voor een fietstocht in het Pustertal als voor enkele fietstochten langsheen de Brenner Autobahn.

Ter plaatse bleek de parking even buiten Vahrn toch wat te ver van de Pustertaler Radweg te liggen, zodoende reden we dan maar naar het station van Muhlbach om daar te starten. Al vlug reden we langs de gerestaureerde "Muhlbacher Klause"



Langs deze ruïne zijn we dikwijls langs gekomen tijdens onze eerste vakanties in Zuid-Tirol nu zo'n 25 jaar geleden, de kleine deelgemeente Spinges was toen 3 keer onze "thuishaven", Gasthof Senoner gelegen aan de kerk was toen ons basiskamp voor vele uitstappen.

Spinges is maar een heel klein dorpje, (deelgemeente van Mühlbach) maar is toch wel bekend geworden door Katharina Lanz beter bekend als "Das Mädchen von Spinges"; een jonge maagd en dienstmeisje dat hevig strijd leverde in "Schlacht von Spinges" op 2 april 1797 Net zoals Anreas Hofer staat zij bekend al een van de Zuid-Tirolse vrijheistrijders in de geschiedenis van Zuid-Tirol, zij is dan ook best te vergelijken met Jeanne d'Arc

Ergens Muhlbach en Vintl aan een houten brug over de Rienz werden we tegengehouden door een plichtbewuste werknemer van de "Radwege Instanhaltung" een organisatie die er hier op toeziet dat de fietswegen in het Pustertal er altijd goed berijdbaar blijven.



Waarom ons oponthoud ?

Wel tijdens de nacht waren er als gevolg van het slechte weder van de voorbije weken stenen rotsblokken en takken op het fietspad terechtgekomen die de veiligheid van de fietsers in gevaar brachten, een team was bezig om deze hindernissen op te ruimen



Dat dit oponthoud echt verantwoord was konden we even later met onze eigen ogen zien, ook de bordjes die de fietsers aanmaanden om in deze zone niet stil te blijven staan zullen er niet zomaar gestaan hebben.

Onder een schitterend blauwe hemel over soms eindeloos lijkende fietswegen fietsen we verder richting Bruneck, af en toe moesten we wel naar een kleinere versnelling overschakelen maar het bleef allemaal goed te doen en dan hadden we natuurlijk onze picknickpauze rond 12u

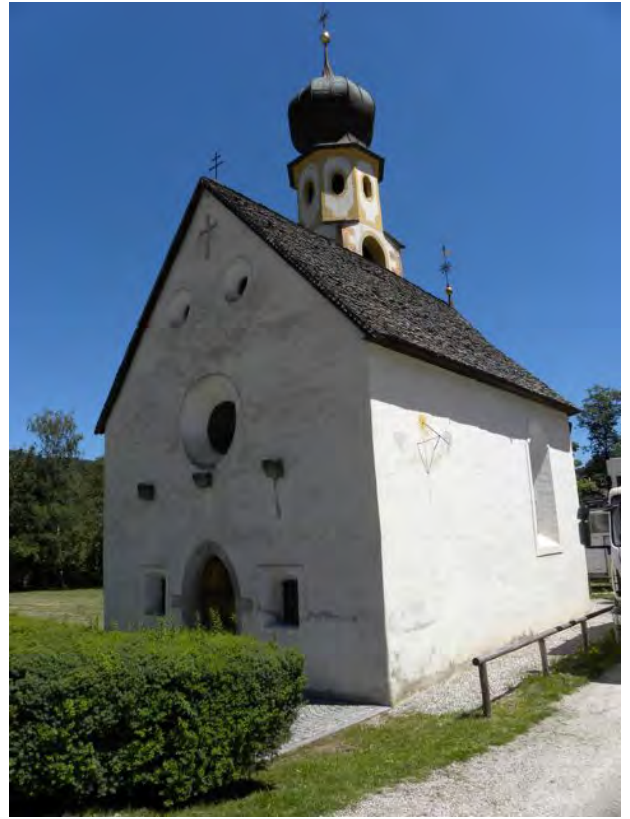


In Kiens moesten we dan weer de Rienz oversteken en was het nog 11km tot in Bruneck. Op een overzichtskaart kon ik Chris tonen wat ons nog te doen stond als we in Bruneck waren.



Heel erg enthousiast was ze niet, het was dan ook nog een heel eind van Bruneck naar Sand in Taufers, en dan moesten we na een bezoek aan Sand in Taufers ook nog helemaal terug naar onze vertrekplaats in Mühlbach.

Via het ons bekende St.Lorenzen reden we naar Bruneck, hier volgden we dan de bruine bordjes die ons de richting Sand in Taufers aanwezen



het kleine kerkje van Plarenz, aan de ingang van het Gadertal



vanaf dit kerkje hadden we ook een mooi zicht op de Sonnenburg

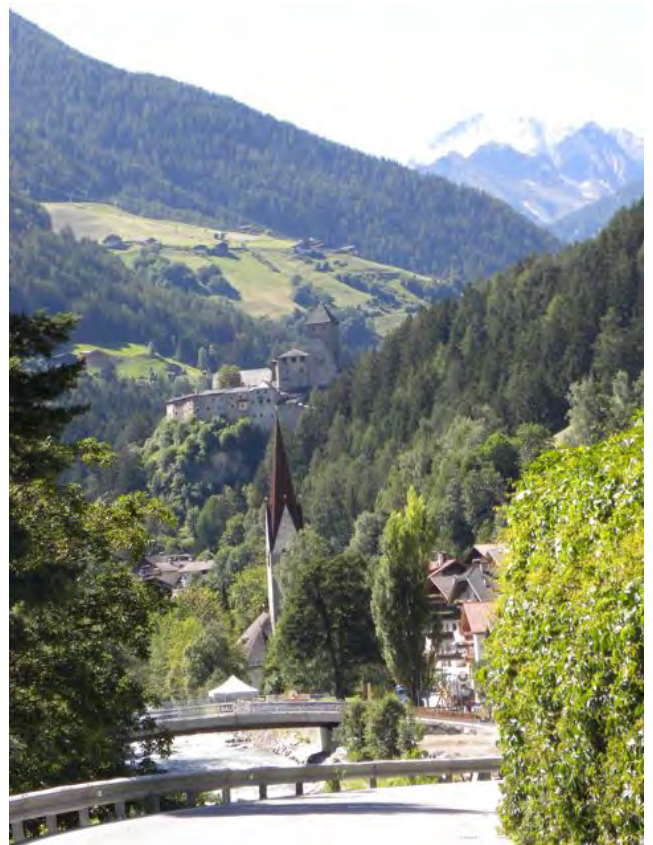


De Heilig Kreuzkerk van Fronwies

De St. Laurentiuskerk van St. Lorenzen

Onderweg kwamen we dan in Gais langs een zwemvijver waar ik het bestaan niet van wist, op de terugweg toch even halt houden, over een licht stijgende weg, niet altijd fietspaden, reden we verder het Tauferertal in tot aan het kerkje van Kematen waar we onze picknick konden aanspreken.

Kematen ligt aan de Zuid-Oostelijke rand van Sand in Taufers, ik fietste vanaf de kerk naar Sand in Taufers, wegens werken aan de weg was dit niet zo makkelijk, en dan met zicht op de Kerk en wat verder weg de burcht moest ik wegens asfalteringswerken het laatste stukje tot in het centrum laten voor wat het was.



Er zat dus niets anders op als Chris te gaan oppikken aan het kerkje van Kematen en dan ging het terug in dalende lijn richting Bruneck, ik hield nog wel even halt voor een korte fotostop aan de zwembijver van Gais, hier kon je lekker zwemmen, maar dan wel op eigen risico.



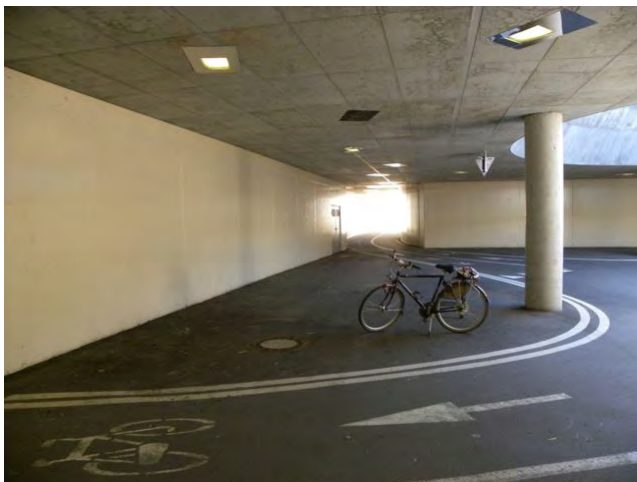
En dan in één ruk door naar Muhlbach, het was inmiddels al 19u voorbij als we toch wel vermoeid aan onze auto kwamen.



Ook vandaag hadden we toch ook weer zeker 85 km gefietst in een temperatuur van meer als 30° en dit over een licht golvend parcours. Omdat we dan ook nog een autorit van bijna 1u30 naar Hafling voor de boeg hadden, besloten we om nergens warm te gaan eten, met een pot goede koffie en wat zelfgebakken koek van Anna zouden we het moeten stellen tot morgenvroeg.

Bijzondere voorziening voor fietsers (en voetgangers natuurlijk)

Speciaal voor fietsers werd even buiten Bruneck dit ondergronds verkeersplein aangelegd, fietsers kunnen op deze manier op een veilige manier een druk kruispunt oversteken, zij kunnen ondergronds de voor hen gepaste richting kiezen, op een mooie zonnige dag als deze was er voldoende lichtinval door een grote ronde opening waardoor het zonlicht voor een verblindende lichtvlek zorgde. Ik had zulke voorziening nog nergens gezien.



Wij wisten natuurlijk niet naar waar al die richtingen naar toe leidden, veiligheidshalve fietsten we gewoon rechtdoor de richting waaruit we enkele uren voordien gekomen waren

Mijn persoonlijke mening over deze fietstocht :

Het geheel valt voor niet geoefende fietsers toch wat zwaar uit, misschien is het beter er twee afzonderlijke ritten van te maken, zeker als er kinderen bij zijn, een tocht van Muhlbach naar Bruneck en dan langs dezelfde weg terug. (heen en terug ongeveer 55 km)

De andere fietstocht kan je beginnen in Bruneck en eindigen in Sand in Taufers en dan ook weer hetzelfde traject terug naar Bruneck (heen en terug ongeveer 30 km)

Deze kaarten hebben mij goed geholpen

Kompass 045	Brüneck - Kronplatz	1/25 000
Kompass 56	Brixen	1/50 000
Kompass 615	Brixen - St. Vigil	1/25 000

dinsdag 28 juni 2011 **Fietsen van Mals(station) - richting Reschensee ...**

Na de dag van gisteren smaakte het ontbijt des te beter, op woensdag (morgen dus) werd door 3 verschillende "Reiseburo's" een daguitstap naar Venetië aangeboden, Prokulus Reizen uit Naturns was er een van, we zouden dus even gaan luisteren of we nog mee op de bus konden. Het was al heel vroeg heel warm, de lucht was egaal blauw in Naturns, en op onze wandeling van de parkeerplaats in de nabijheid van het station naar het centrum van Naturns zagen we tot onze verwondering aan een kapsalon een Samojeed buiten liggen, een hondenras dat ons wel bekend is.



Maar wij hadden andere zaken te regelen, bij Prokulus gaf men ons de raad pas volgende week woensdag met hun naar "Venedig" te gaan omdat er morgenvroeg moeilijk parkeerplaats te vinden zou zijn in Naturns dit wegens de wielervedstrijd Trans Alp 2011, de etappe van morgen zou in Naturns van start gaan en er werd heel veel volk verwacht.

Volgende week woensdag stond dus genoteerd als de veel belovende daguitstap naar Venetië. Alvorens aan onze fietstocht te beginnen moesten we toch nog even langs bij een sportzaak, Chris had nieuwe lage wandelschoen nodig maar vond hier dit jaar niet wat ze zocht Teruggekomen aan de auto gaf de temperatuurmeter die de buitentemperatuur opmeet maar liefst 48° aan, de auto stond wel in de zon maar dit geeft toch een idee over de zomerse temperatuur hier in Zuid-Tirol

Wij lieten ons hierdoor niet afschrikken en vertrokken met de auto richting Mals, daar aan het station zouden we vertrekken voor een fietstocht naar en rond de Reschensee, dat was toch onze oorspronkelijke bedoeling.

Op nauwelijks 500 meter van het station stonden we plots in de file, aan een kruispunt met verkeerslichten had een overijverige en heel plichtbewuste agent de verkeersregeling overgenomen van de verkeerslichten, niemand mocht nog rechtdoor vanuit onze richting want ... je gelooft het niet ... over één uur zou de wielervedstrijd Trans Alp 2011 hier passeren Al eerste in de rij stond een grote vrachtwagen die dus noodgedwongen één uur moest blijven staan, discussiëren met deze agent hielp niet hij moest blijven staan, ik stond als vierde in de rij en moest aan de verkeerslichten linksaf, het station was amper 400m verder.

Na 20 minuten wachten trok ik mij stoute schoenen aan en ging aan de agent vragen of ik aan het kruispunt linksaf mocht, ik moest zagezegd iemand gaan afhalen aan het station.

En ... jullie geloven het nooit ... ik kreeg van hem de toelating maar hij ging het verkeer niet regelen, ik moest dit dus doen op eigen verantwoordelijkheid.

Veiligheidshalve wachtte ik toch maar het groen licht af, en liet het verkeer uit de tegengestelde richting eerst passeren om de file te verlaten en linksaf te slaan richting station. Nadat ik nog vlug een kaart van de fietsroutes rondom Mals had gekocht, en we klaar waren met de omkleedceremonie konden we om 12u30 dan eindelijk van start gaan. Het stond hier aan het station van Mals allemaal niet zo duidelijk aangegeven, de richting Reschen, en als we dan eindelijk de goede richting gevonden hadden moesten we 10 minuten wachten op jawel de doortocht van de Trans Alp 2011, snel reden ze wel de heren wielrenners, ze stoven recht de stad Glurns in langs een van de stadspoorten, en verdwenen dan uit beeld. Na de heren wielrenners was het onze beurt om via dezelfde stadspoort Glurns binnen te rijden gewoon rechtdoor en langs de andere stadspoort weer buiten de stadsmuren om daar dan weer onmiddellijk buiten de poort rechtsaf te slaan richting Reschen.



Net buiten de stad dus NIET de rivier over, maar onmiddellijk rechtsaf langs de stadsmuur richting Reschenpass



Het was niet lichtlopend, het fietspad richting Reschen, misschien zou het na een picknick beter gaan dachten we maar ook na het eten van onze broodjes en het gekookte eitje ging het niet veel beter, het ging zelfs moeizaam op sommige stukken, zaten de kilometers van de voorbije dagen al in de benen of was ik dan toch oud aan het worden, ik zag Chris altijd maar verder van mij weggrijden, ze trapte er lustig op los op de kleinste versnelling, meermaals was ik verplicht om voet aan de grond te zetten en gewoon met de fiets aan de hand verder te wandelen, "schieben" noemen de Duitsers dit verschijnsel.



In de smalle steile straatjes van Laatsch was goed uitkijken om de juiste richting aan te houden wel de boodschap. Het stond allemaal wel heel goed aangegeven maar door de overvloed aan allerlei wegwijzers duurde het even om het juiste bord te ontdekken.





Het was zwaar fietsen hier in de straten van Schleis, zelfs een verfrissende douche kon hier nu niets aan veranderen, of misschien had ik wel gewoon een slechte dag want twee jonge dames op racefietsen fietsten me voorbij alsof ik stil stond (volgens mij waren dit echte wielrensters)



De omgeving was schitterend, het weer was al even schitterend en in de verte zagen we de bochten in de weg tussen St. Valentin auf der Haide en Mals waarlangs we al zo met de auto gereden waren.

Ook de burcht van Burgeis die ik tot dusver enkel nog maar vanuit de auto zag was nu heel nabij, de fietsweg liep rakelings langs de Fürstenburg.



Ik wilde er op een gegeven moment echt de brui aan geven, Chris kon me nog wat oppeppen om toch nog even verder te fietsen, en soms gewoon te stappen met de fiets aan de hand.





Steile straten in Burgeis, en een mooie fietsweg richting Reschenpass, altijd in stijgende lijn

Als dan een eind buiten Burgeis aan een brug over de Etsch (hier nog maar een gewone bergrivier) ook Chris last begon te krijgen van haar knie besloten we rechtsomkeer te maken, we waren nog maar de 4de dag, ons forceren en dan de rest van ons verlof niets meer kunnen had geen zin.



Tijdens het naar beneden rijden wat trouwens soms enorm snel ging begrepen we waar het zo moeizaam ging, we zagen waarschuwborden die hellingen aan gaven van 16% en 20%, in 12 minuten hadden we een traject afgelegd waarover we 1u15 minuten gedaan hadden in de richting van de Reschensee.



In Glurns hebben we nog een ijsje gegeten, en had ik nog een leuk gesprek met een fotografe van de Trans Alp 2011 wielervedstrijd, zij zou hier terug opgepikt worden met haar materiaal.



Ons restte nog een laatste moeilijk stukje fietswerk van Glurns tot aan de auto aan het station van Mals, het was weer echt heel warm geweest tijdens deze dag.

Nadat we ons hadden omgekleed reden we naar Merano om nog eens goed te eten bij Mösl



Mijn persoonlijke mening over deze fietstocht :

Voor ongeoefende fietsers is de fietstocht vanaf Mals over Glurns in de richting van de Reschensee zeker te zwaar. Geoefende fietsliefhebbers op de racefiets of mountainbike zullen er minder problemen mee hebben. (de twee jonge dames bewezen dit)

Persoonlijk vind ik het traject in beide richtingen niet zo geschikt voor kleine kinderen, van Mals of Glurns richting Reschensee te zwaar, en van de Reschensee richting Glurns of Mals nogal gevaarlijk wegens de hoge snelheden die op de hellingen van 16% en 20% naar beneden gehaald worden.

Anderzijds is het voor het gedeelte dat wij gefietst hebben wel een mooie fietsweg, waarbij enkele typische kleine Zuid-Tirolse dorpjes doorkruist worden.

Deze kaarten hadden we mee op deze fietstocht

Kompass 52	Vinschgau	1/50 000
Radroute Vinschgau		niet aangegeven

Glurns

Glurns vierde in 2004 haar 700-jarig bestaan, het is het kleinste stadje van Zuid-Tirol en Italië, het is slechts 12,98 vierkante kilometer groot en had op 31-12-2011 welgeteld 889 inwoners. Glurns ligt op 920 m boven de zeespiegel. Bijzonder aan het stadje Glurns is ook de volledig intact gebleven stadsmuur rondom de stad.

woensdag 29 juni 2011 Fietsen van Terlan via Bozen tot Blumau (richting Brenner) en dan weer langs hetzelfde traject terug

Al heel vroeg kon je zien dat ook op deze dag de zon van de partij zou zijn, zoals steeds was ook het ontbijt weer dik in orde, en weer was er vers gebakken koek we werden echt in de watten gelegd, als we dan na het ontbijt buiten kwamen voelde het al echt warm aan, wat dat betreft was ook alles in orde.

De keuze van het traject dat we vandaag zouden fietsen was iets moeilijker, in Bozen moest er ergens een fietspad over een gele brug lopen, die brug wilde ik echt wel eens zien, dat hield wel in dat er een traject moest gevonden worden in combinatie met fietsen door de Zuid-Tirolse hoofdstad.

Bozen heeft een echt fietspadennetwerk ontwikkeld, maar dat het belangrijk is te weten welke richting je uit wil fietsen, hebben we zelf ondervonden.

Uiteindelijk besloten we onze fietstocht te starten in Terlan, via Sigmundskron de stad Bozen in, en dan van daaruit in de richting van de Brenner te fietsen, tot zover we het zelf zagen zitten.

Enfin ... eerst met de auto naar Terlan dus, daar op een grote parkeerplaats de auto in de zon gezet, en dan na de nodige voorbereidingen op weg richting Bozen onder een fantastisch mooie blauwe lucht.



Als we in Terlan voor de overweg stonden maakten we vluchtig kennis met een vijftal uit het Oost-Vlaamse Zottegem, ze zagen er uit als echte wielrenners en hadden heel andere plannen als wij : via Andrian naar Eppan dan de Mendelpass over om via de Gampenpass en Lana weer naar Terlan terug te keren. We wensten hen een goede rit toe.

Wij dus naar Sigmundskron onder een staalblauwe hemel, via de gekende weg langs de burcht Sigmundskron, tot op de T-kruising waar we de richting Kardaun/Brenner namen.



Het logo van het Bozner Fietswegennet

Via mooie fietswegen kwamen we dan ergens in de stad uit waar we echt niet meer wisten welke richting nemen, we kwamen uiteindelijk op een stuk fietsweg dat plots ophield te bestaan. Hier stonden we dan, wat nu ... ???!!



En plots was hij daar ... we hadden hem niet zien afkomen ... maar hij was er wel, zomaar een man in korte broek op een racefiets ... hoe hij het wist ik weet het niet maar hij had gezien dat we niet meer wisten waar we naar toe moesten.

Wo wollen Sie hin ? Welche Richtung ? vroeg hij, als ik dan zei dat we richting Brenner wilden fietsen zei hij dat we hem moesten volgen, en weg was hij, en fietsen dat hij kon, we hadden moeite om hem te volgen, en dan zei hij plots ik zal jullie tonen waar jullie verkeerd gereden zijn Maar dan moest die man ons al eerder hebben zien fietsen, hij wees ons precies de plaats aan waar wij fout gereden waren : Steht alles gut ausgeschildert zei hij aber du musst gut achten of die Schilder sonst fahren Sie in die Falsche Richtung, en hij wees ons op de ietwat kleine bordjes die er dus wel stonden maar die we niet gezien hadden, hij stak nog even zijn hand op en weg was hij die vriendelijke Bozner, even snel als hij gekomen was.

Tussen veel groen, langs parken, de Eisack en langs het Lido van Bozen fietsend zagen we dan de “gele brug” dat was dus al goed, langs enkele moderne flatgebouwen volgden we steeds der richting Brenner/Kardaun.



het Lido (zwembad) van Bozen

en daar was ze dan : de gele brug

Deze “ gele brug “ is een van de bruggen over de Talfer, de Talfer ontspringt aan de Penserjoch op een hoogte van 2781m, zij stroomt door het Pensertal om later bij Astfeld na de samenloop met de Durnholzer Bach het Sarntal te doorkruisen.

Na 45,5 km vloeit ze dan op 259m hoogte nabij Bozen in de Eisack.

Meer nog als de grote rivieren Etsch en Eisack is de Talfer de rivier van de stad Bozen.

Vandaar dat Bozen ook wel eens “ Talferstadt” genoemd wordt.



Soms reden we heel dicht langs de industriezone van Bozen, soms rakelings, maar steeds goed afgeschermd langs de Eisack, af en toe was het toch even zoeken naar de juiste richting, maar gelukkig stonden er wel overal borden die de juiste route aanwezen.





Even buiten Kardaun fietsten we langs een verzameling soms leuke kunstwerken “Augenreise” genoemd, op de terugweg stonden we nog even stil bij deze soms vreemde creaties. De Brennerautobahn A22 was hier wel heel nabij, niet zover van de afrit Bozen Nord was het tijd voor de dagelijkse picknick, na een halfuurtje terug de fiets op en verder richting Brenner.



de rivier Eisack, de SS 12, onze fietsweg, en de Brennerautobahn over de Eisack en de Brenner Staatsstrasse, in één beeld

Na een open galerij die overging in een tunnel, en een mooi miniatuurdorpje dat zomaar werd ingepland langs de fietsweg bereikten we dan Blumau, we besloten om hier terug te keren, de rest van het traject naar de Brenner zou voor een andere keer zijn.



miniatuurdorpje dat een plaatsje gekregen heeft vlak naast de fietsweg



Onze fietsweg heeft hier een plaats gekregen tussen de spoorweg en de Brenner Staatsstrasse



Hier aan het mooie Gasthof, Albergo Schlosshof maakten we rechtsomkeer



Langs dezelfde weg weer terugkeren, het lijkt misschien wat eentonig maar zo krijg je wel een goed beeld van het afgelegde traject, zoals in welke richting is het traject stijgend, of dalend, ook kan je zo beter inschatten of er onderweg plaatsen zijn die in aanmerking komen als mogelijk vertrekpunt, en natuurlijk heb je op de terugweg een ander panorama voor je als op de heenweg, het is dus zeker niet eentonig te noemen.



Onderweg naar Bozen konden we nog even de soms vreemde kunstwerken aanschouwen van het project “Augenreise” een Radkunstweg tussen Bozen, Kardaun, en Blumau. Op dit bijzondere traject, onder het motto “kunst kent geen hindernissen” kunnen we over een lengte van 6 km 12 sculpturen, 7 zuilen, en wel 80 vlaggen, tekeningen en wandschilderijen bewonderen.

We zagen aan een tunnel ook enkele mooie staaltjes van wat graffitikunstenaars wel kunnen. Altijd leuk voor fietsende families, kinderen vinden dit wel leuk om te zien



Dan weer over de gele brug en het zwembad (weet je nog het Lido) richting Sigmundskron. Van daar fietsten we onder een brandende zon terug naar Terlan.



Voor de verandering zijn we deze avond nog eens van de keuken van Sonnenheim gaan genieten

Mijn persoonlijke mening over het afgelegde traject

Van Terlan tot Bozen Sigmundskron geen enkel probleem, hier moet je dan aan de grote baan links de spoorweg over, vervolgens de eerste weg rechtsaf, en dan de eerstvolgende weg weer rechtsaf tot aan de spoorweg, hier gewoon rechtdoor rijden, even een te smalle doorgang nemen en dan rechtdoor rijden, vervolgens NIET de ijzeren brug over rijden maar deze rechts laten en rechtdoor rijden, aan een open plek linksaf en dan na 100m aan een T-kruising weer linksaf richting centrum of stadsmidden.

Vanaf dan is het echt makkelijk fietsen maar je moet echt wel heel goed naar de soms kleine borden kijken die de richting (in dit geval Brenner/Brennero) aangeven.

Tot ons keerpunt Blumau waren er in feite geen problemen, alleen in Kardaun moet je even naar het juiste traject zoeken, je moet er hier wel voor zorgen dat je een tunnel doorfiets.

De terugweg naar Bozen staat ook goed aangegeven en om makkelijk door de stad te fietsen hebben wij de richting Trento gevolgd tot burcht Sigmundskron in het zicht kwam, vanaf dan steeds de richting Meran langsheen de Etsch volgen tot je rechts Terlan ziet liggen.

Deze fietstrip is ook met kinderen die regelmatig fietsen best te doen.

Deze fiets- en wandelkaarten kunnen een hulp zijn

Kompass 055	Tschöggberg - Salten	1/25 000
Kompass 068	Ritten	1/25 000
Kompass 53	Meran und Umgebung	1/50 000

donderdag 30 juni 2011

Een echte rustdag ... nog nooit gebeurd !!!

Na vier fietsdagen besloten we een dagje rust te nemen, we parkeerden de auto op de parking van Restaurant Pizzeria Mösl (wel eerst toestemming gaan vragen, zo hoort dat nu eenmaal). Sportwinkels en boekenwinkels kunnen ons altijd verleiden tot een bezoekje, en ook dit jaar was het niet anders, ieder jaar al zolang we naar Hafling gaan koop ik bij Athesia een aantal boeken of wandel-en fietskaarten om mijn persoonlijke bibliotheek aan te vullen.

Maar dit jaar vond ik niets, maar dan ook helemaal niets om mee te nemen, dat was me nog nooit overkomen.

Ook in de nabij gelegen boekenwinkel Alte Mühle in de Sparkassestrasse vond ik niets dat mij kon bekoren.

Ook in de sportwinkels waar onze interesse vooral uitging naar wandelschoenen en fietskledij wisten we onze uitgaven te beperken tot ... jawel 0,00 €, ook nog nooit gebeurd.

Dan maar wat rondgedoold in Meran, zomaar zonder doel, en allemaal heel rustig aan, zelfs gewoon een half uur op een bank zitten om naar mensen en naar gewone stadsmussen te zien. We hadden al eens overwogen om een dagje te gaan zwemmen in de Thermen van Meran als het echt slecht weer zou worden, we zijn er dus wel naar toe gewandeld maar waren er niet op voorzien om te gaan zwemmen.

Een paar dagen later hoorden we op Radio Südtirol 1 vertellen dat Athesia samen met een groepering van enkele grote hotels uit Dorf Tirol en St.Ulrich het Thermenhotel gekocht hadden met de bedoeling er een "der Spitzenhotels Südtirols" van te maken.

Om echt rendabel te zijn zou er dan wel een verdieping bovenop moeten gebouwd worden.

Met de vermoeidheid van de voorbije fietsdagen in de benen stapten we terug naar Mösl om eens warm te eten op de middag, onvoorstelbaar druk was het hier ook rond het middaguur om de eenvoudige reden dat heel veel mensen die in de bouw werken, of schilders, of andere installateurs hier aan best betaalbare prijzen snel en lekker kunnen eten.

Na de stad Meran reden we nog naar Sinich om wat te gaan winkelen in de MPREIS-winkel, een moderne winkel van een Oostenrijkse winkelketen die in Zuid-Tirol aan een echte opmars bezig is, en zeker zware concurrentie zal betekenen voor de plaatselijke buurtwinkels.

Zo hebben wij ook voor het eerst zolang we in Hafling op vakantie komen onze vertrouwde buurtwinkel in Vöran gewoon links laten liggen. (wat een rare vakantie toch)

Van de MPREIS winkel reden we naar Eppan we hadden daar een splinternieuwe reuzegrote fietsenzaak gezien, we waren nieuwsgierig wat we daar te zien gingen krijgen.

Sanvit Bike & Fitness gelegen aan de Sillweg in Eppan, leuke zaak, met een spoedreparatiedienst voor mensen die stukken of problemen hebben aan hun "bike".

Fietsen en uitrustingen voor amateurs en "Profis" en prijzen waarvan we soms gingen duizelen. We hebben er één kleine aankoop gedaan : Südtiroler Weinstrasse Radrouten & Einkehrtipps" hierin stonden een aantal fietsroutes die misschien nog wel van pas zouden komen.

Na het bezoek aan Sanvit zijn we maar terug naar 't Tratterhof gereden, terwijl Chris een film keek ben ik maar wat gaan wandelen in de omgeving in de richting van de Leadner Alm, behalve een nieuwe hond aan een van de huizen heb ik ten opzichte van vorig jaar niks nieuws gezien.

Wat ook nog nooit gebeurd is tijdens een vakantie in Südtirol, ik heb vandaag behalve twee foto's van het Tratterhof geen enkele foto gemaakt , ook niet van Meran terwijl je er van alles kan fotograferen.

Neen, achteraf gezien, en nu zeker tijdens het schrijven van dit verslag heb ik toch wel spijt dat ik deze dag niet kan opfleuren met enkele foto's.

Wel geen foto's van Meran maar misschien kunnen enkele tips wel nuttig zijn over wat je zoal kan doen, of bezoeken in Meran en omgeving

De binnenstad van Meran met de Lauben, een straat met leuke winkels en terrasjes

De Thermen van Meran : Binnen- en buitenzwembaden al dan niet in combinatie met Wellness

Het Touriseum : Museum van het toerisme

De botanische tuinen van Schloss Trauttmansdorff

De Tappeinerweg in Meran : bijna vlakke wandelweg voor jong en oud met veel rustbanken

Verschillende "Promenaden" zoals de Kurpromenade, Winterpromenade, Sommerpromenade, Gilfpromenade, de Sissipromenade enz. ...

Meran 2000 : wandelgebied in de zomer, skigebied in de winter

De paardenrenbaan van Meran

De Forstbrouwerij nabij Algund

De waterval van Partschins

Het schrijfmachine-museum in Partschins

vrijdag 1 juli 2011

Fietsen van de Bici Grill Tezze tot in Bassano del Grappa, een kort bezoekje aan de stad, en dan weer terug naar Tezze



Na het ontbijt vertrokken we voor een verre verplaatsing naar Valsugana in de provincie Trento. Hier in Tezze zouden we een van onze fietstochten van vorig jaar verder zetten tot in het mooie Bassano del Grappa in de regio Veneto.

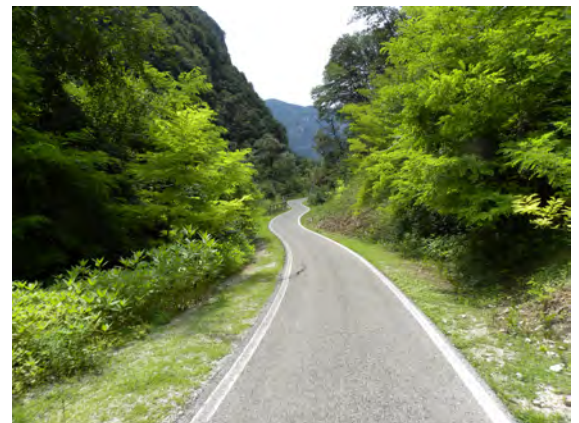
In Tezze was het even zoeken naar de Bici Grill (een Bici Grill is een rustplaats voor fietsers waar men een kleinigheid kan eten of iets drinken, meestal gelegen langs een fietspad of fietsroute in de provincie Trentino)

De "Pista ciclabile Valsugana" verbindt Caldonazzo aan het kristalheldere Lago di Caldonazzo met het schitterend stadje Bassano del Grappa, 80 km fietsplezier voor het merendeel over schitterende fietswegen.



Het was inmiddels al 11u30 geworden als we onze stalen rossen bestegen voor toch een redelijk lange fietstocht naar wat eens de bakermat van de "Grappa" geweest zou zijn. Aanvankelijk was het een beetje verwarrend, langs bruggen, onder bruggen door enz. De Brentarivier was onze gids die moesten we volgen, de eerste kilometers fietsten we over een prachtige fietspad.

Op een gegeven moment kregen we zelfs het gezelschap van een hond.
De boze stem van de bazuin en de grote stok die ze dreigend vasthield waren niet erg ideaal om de vrolijke viervoeter weer binnen de draad te krijgen (een koekje zou hier eerder op zijn plaats geweest zijn)

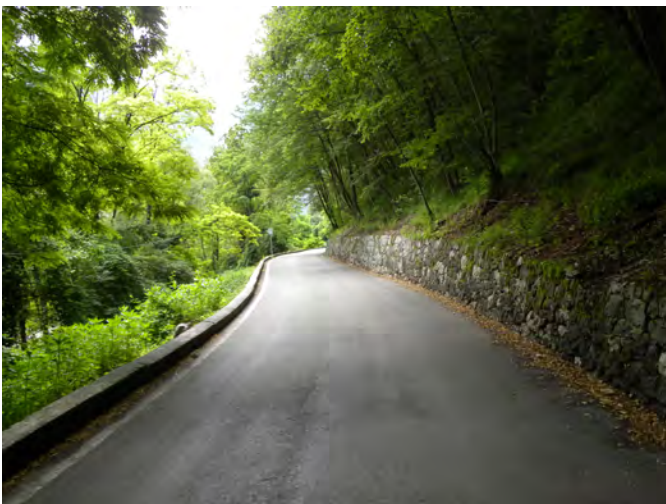


Over deze metalen roosters moet je als je het plaatselijk verkeersreglement echt wil volgen met de fiets aan de hand stappen maar wie doet dit; en wie controleert dit. Stalen netten boven je zijn een afdoende bescherming tegen eventueel vallende stenen.
Elkaar kruisen kan wel, mits de nodige voorzichtigheid

Het fietspad bleef mooi, rustig tot aan Ristorante Cornale in Cismon del Grappa waar je ook fietsen kon huren.



Vanaf dan verliep de route over gewone, maar wel rustige wegen, we hadden nergens last van het gewone verkeer en op een nieuw aangelegde picknickplaats in Costa werd de blue-box wat lichter gemaakt, we vervolgden onze weg langs Sasso Stefani, San Gaetano, met steeds de Brenta aan onze linkerkant, Oliero, Campese, Darson, S. Eusebio, en bereikten zo Bassano del Grappa.



Hier in Bassano moest ook ergens een "Ponte Vecchio" liggen, waarschijnlijk niet zoals die in Firenze maar ik wou ze toch absoluut eens zien.

Van op een brug over de Brenta had ik eerst alleen maar oog voor een kerkgebouw in rode baksteen (Tempio Ossario - Ossario-tempel)



En geloof of niet maar als ik vanaf diezelfde brug naar het rare verloop van de stroming van de Brentarivier keek zag ik in de verte de brug die ik zo graag wilde zien, puur toeval dat we er zo dicht bij waren.



Nadat ik een paar foto's van de stad genomen had vanaf de brug, fietsen we een eindje terug van waar we gekomen waren en zagen de wegwijzers naar "Ponte Vecchio", terwijl we van elkaar een foto maakten, kregen we gezelschap van een Italiaans koppel, die dezelfde plannen hadden, en zo maakte ik dan van hun beiden een foto met hun fototoestel, en die man maakte op zijn beert een foto van ons twee, en we waren alle vier tevreden.



Terwijl Chris wat uitrustte, ging ik de “Oude brug” eens wat nader bekijken, e zo stelde ik vast dat wat van op afstand een kleine brug leek, in werkelijkheid een mooie brede brug was. Er weden nog wat plaatjes gemaakt vanaf de Ponte Vecchio, en van een standbeeld waarvan ik spontaan dacht aan Tijn Uilenspiegel en Nele. (de echte naam van dit beeld was “ il bacio “, de kus) Het suggereert het beeld van een “ **alpino** ” die zijn geliefde een zoen geeft vooraleer hij naar het front vertrekt. (let ook even op het hoofddeksel van de alpino)



Bassano de Grappa is de stad van de Grappa, een Italiaanse jenever die niet gedistilleerd wordt uit graan maar wel uit gegiste druivenrestanten, druivenpulp

We lieten het kussende koppel hun ding doen en verlieten Bassano del Grappa voor de lange terugweg (Bassano de Grappa is zeker een bezoek waard daar ben ik van overtuigd, maar wij hadden er helaas de tijd niet voor)



Op de terug weg zagen we niet zover buiten Bassano een aanplanting van olijfbomen, normaal moet je hiervoor een heel eind meer naar het Zuiden trekken.

Via Campese, Campolongo sul Brenta, Valstagna, Oliero, San Gaetano, Sasso Stefani Costa en Collicello met steeds weer de Brenta aan onze rechterzijde schoten we flink op onder een stralende zon.



In het dorp Valstagna was er in de Brentarivier een traject voor wildwaterkajak uitgezet, en aan de overzijde kon je heel mooi de verschillende lagen onderscheiden waaruit een rotsformatie was opgebouwd, wie weet hoe lang moeder natuur aan deze creatie gewerkt heeft.

Fietsen in Zuid-Tirol en Trentino is voor ons echt fietsen tussen bergen en niet over bergen



Na een korte pauze op dezelfde als deze middag bereikten we weer het fietspad, aan het gele café en even later fietsten we weer over de ijzeren roosters weer geen rekening houdend met de drie blauwe verkeersborden die in feite heel duidelijk waren. "Bici alla mano" stond er bovendien op een onderbord, wat wil zeggen fietsen aan de hand.

Ik heb er niemand zien afstappen en ik begrijp ook wel dat afstappen in sommige gevallen echt wel beter is. Elkaar kruisen op de fiets is hier wel moeilijk maar het kan, een groep fietsers kruisen is dan weer niet aan te raden, gewoon wachten tot de groep voorbij is lijkt me meer aangewezen



Op een paar kilometer van ons vertrekpunt kronkelde er plots een slang over de fietsweg. Vlug een foto nemen dacht ik, maar een oudere man in een auto zou niets liever gedaan hebben als er gewoon overheen rijden, hij maak dan ook veel misbaar als ik in het midden van de fietsweg bleef staan om alsnog een foto te nemen, en zo de slang van een gewisse dood kon redden.



Op dit gedeelte van de fietsweg mochten dus ook auto's rijden als de bestuurders langs deze weg woonden, het is toch heel raar als er dan plots een auto komt opdagen.



Rond 17u15 zat ook deze fietstocht er op en waren we terug aan de bici Grill. Deze wel heel bijzondere zetel, gemaakt van boomwortels en schijven van de stam trok ook mijn aandacht

Op de terugweg van Meran naar Hafling kon je goed merken dat er misschien wel ander weer op komst was, de bewolking werd dikker met het uur.

Na de lange terugweg smaakte ons avondeten bij Mösl wel heel goed.



Persoonlijke mening over dit traject

Van de Bici Grill in Tezze tot aan restaurant Cornale een mooie fietsweg zonder noemenswaardige problemen, vanaf het restaurant tot Bassano del Grappa fiets je over verkeersarme wegen, voor de geoefende fietser leveren de enkele hellingen ook niet veel moeilijkheden op, er staan overal voldoende wegwijzers die de richting Bassano del Grappa aangegeven.

De Brenta rivier volgen is de boodschap, rechts van de rivier blijven richting Bassano, links van de Brenta blijven voor de terugweg richting Tezze.

Wij hadden op deze tocht deze fiets- en wandelkaarten mee

Kompass 76

Pale di San Martino

1/50 000

Kompass 78

Altopiano dei Sette Comuni

1/50 000

Alpino -> meervoud Alpini

De Alpini waren een onderdeel van de Italiaanse infanterie, zij hebben een grote rol gespeeld in de Eerste Wereldoorlog in de gevechten die zich afspeelden in de Dolomiten. Kenmerk van de Alpini was onder andere hun typisch hoofddeksel



zaterdag 2 juli 2011

Fietsen van Innichen tot aan de rand van de stad Lienz in Oostenrijk en dan ook weer via de Pustertaler Radweg weer terug naar het Italiaanse San Candido (Innichen)

Al bij het opstaan kon je zien dat er vandaag geen hoogzomerse temperaturen opgetekend zouden worden, met temperaturen rond 25° waren we best tevreden als het maar droog bleef. Het was een lange autorit, helemaal naar het Hochpustertal, het was overal nog vrij rustig op de baan, over enkele weken zou het hier zeker drukker zijn.

Ik had ook bewust deze rit op zaterdag voorzien omdat er dan toch ook beduidend minder vrachtwagens rondrijden.

Aangekomen in Innichen hadden we wel wat problemen om een geschikte parkeerplaats te vinden, alle parkeerterreinen waren goed bezet, Chris had in het toekomen ergens een kleine parkeerplaats gezien even voor het echte centrum.

We besloten dus even terug te keren en daar te parkeren. Na het voorbereidend werk vertrokken we om 5 voor 12 (!!!), het was even opletten in het centrum van Innichen, er was behoorlijk wat volk op de been, gelukkig was de richting Lienz of Sillian goed aangegeven.



Eens we buiten het centrum waren, fietsten we al vlug op de fietsweg naast de spoorweg in de richting van de Oostenrijkse grens, we hadden hier een mooi zicht op Monte Baranci / Haunold



Onder een bewolkte hemel waaruit elk moment wat nattigheid kon vallen fietsten we verder



De spoorweg of de Drau rivier waren nooit ver weg en de bewegwijzering was heel duidelijk



Rond 12u30 was het tijd om wat te eten, Chris maakte van deze gelegenheid gebruik om nog wat extra kledij aan te trekken want het was wel wat fris geworden en we voelden hier en daar zelfs een paar regendruppels

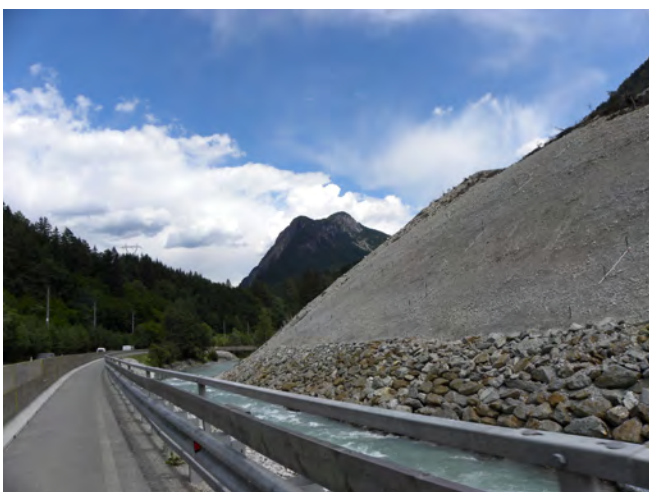
We naderden ondertussen Sillian en konden behalve een mooie nieuwe blokhut, ook de imposante Burg Heinfels bewonderen.



Tijdens de fietstocht kregen we ook dikwijls te maken met hele groepen Italiaans fietsers veelal jeugdbewegingen met hun begeleiders, deze namen het niet zo nauw met spelregels die je mag verwachten als je op zo'n fietspad rijdt, heel het fietspad was van hen, bellen of vragen om rechts te houden, dat hoorden ze niet enz., we waren maar wat blij wanneer ze allemaal voet aan de grond zetten bij een houten hut langs de weg waar je drank kon kopen of een ijsje eten.



Door het bos en steeds in de buurt van de Drau fietsten we aan een gezapig tempo verder naar Lienz, af en toe moesten we wel een helling overwinnen maar richting Lienz had ik de indruk dat het in het algemeen in dalende lijn ging.



We waren toch wel blij als we ergens Lienz 3 km zagen staan onderaan een grote Panorama- en reliëfkaart van de omgeving.

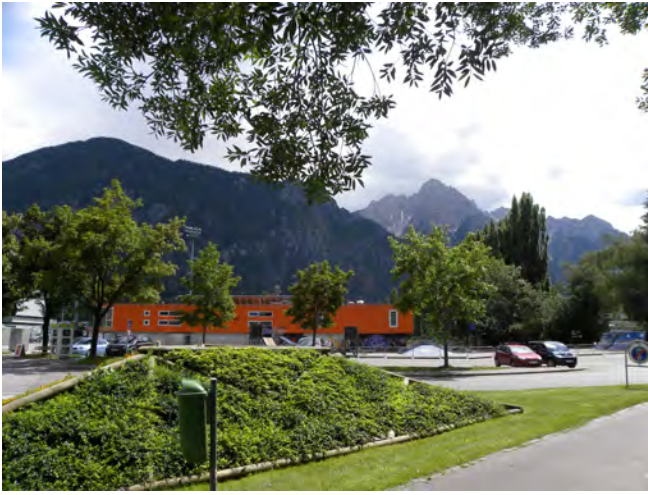


Aan de stadsrand hebben we aan een kiosk nog wat toeristische informatie meegenomen, de vriendelijke jonge dames in deze stand gaven me de raad om met de trein terug naar Innichen te gaan en op het tijdstip dat we daar waren zeker niet met de fiets over het fietspad terug te rijden, er waren namelijk al verschillende zware ongevallen met groepen Italiaanse fietsers gebeurd die als een sneltrein naar beneden reden en zich van niks of niemand iets aantrokken. Dat hadden wij zelf al ondervonden, de ziekenwagen die steeds stand-by stond te wachten moest meermaals per week fietsers gaan repatriëren die met elkaar in botsing gekomen waren.

Met de trein terug ... geen sprake van zei ik nog: "wij zijn hier wel voor een Aktiv-urlaub" ja watte ...

Ik wilde eigenlijk wel iets van de stad Lienz zien maar verder als het "Dolomitenstadion" aan de buitenrand hebben we toch maar niet gefietst, Chris had al geruime tijd van zadelpijn en zag het absoluut niet zitten om nog de stad in te fietsen. Enfin ... terug naar Innichen dan maar. Maar eerst nog een paar foto's nemen nabij het Dolomitenstadion.





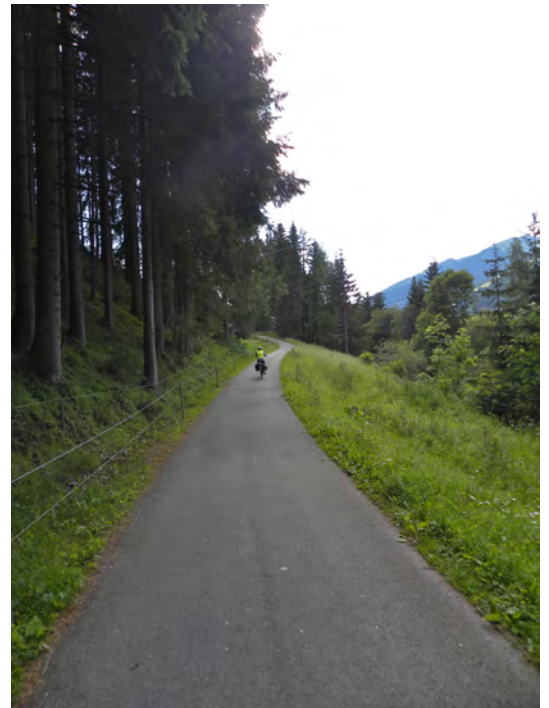
En dan op weg voor 45 km in stijgende lijn, langs deze poort verlieten we Lienz



Tijdens de terugweg moest ik Chris herhaaldelijk oppeppen om verder te fietsen, zoveel last had ze van haar zitvlak. De weg terug leek daarom nog langer te duren, en omdat nu alles in stijgende lijn leek te gaan kreeg ook ik het moeilijk, de vermoeidheid begon te wegen, en nu was het Chris die op mij moest wachten en aanmoedigen. Misschien zou een ijsje ons weer wat energie geven en zou tien minuutjes rust ons goed doen, de tijd bleef intussen ook niet stil staan 17u15 was het ondertussen al en we moesten nog zo'n eind fietsen.



Eindeloos leken de fietswegen door de bossen, we waren maar wat blij als we Burg Heinfels in zicht kregen.



Eindelijk ... het zicht op Burg Heinfels gaf ons toch weer wat moed

Even nog kregen we het benauwd als de fietsweg voor Sillian afgesloten was met rood-witte linten, we mochten aanvankelijk niet meer over het fietspad naar Innichen dit wegens een of andere loopwedstrijd. We moesten maar over de gewone wegen naar Innichen zien te geraken wisten de twee mannen ons te vertellen die daar stonden om het verkeer te regelen Als ik zei dat we ons leven niet gingen riskeren, dat er in Innichen mensen op ons stonden te wachten, dat bij ons vertrek in Innichen niemand ook maar iets van een loopwedstrijd gezegd had, en dat we wel aan de kant zouden gaan staan als de lopers eraan kwamen, dan mochten we toch verder fietsen.



De laatste 15 km waren nog behoorlijk zwaar, in de verte zagen we de pieken van de Monte Baranci/Haunold, ik wist dat het nu niet ver meer was en we waren blij als we eindelijk door Innichen centrum fietsten en om ongeveer 19u15 terug aan de auto kwamen.



Onderweg naar Hafling keken we tijdens onze tocht door het Pustertal uit naar een gelegenheid om iets warm te eten maar omdat we niet direct iets vonden en het steeds maar later werd ging de zin om iets te gaan eten ook over.

Het zal ongeveer 21u45 geweest zijn als we de auto aan het Tratterhof parkeerden, we waren blij dat we thuis waren. Nu achteraf bekeken was het toch wel best een leuke dag.

Persoonlijke mening over het afgelegde traject

Zoals wij gefietst hebben was het behoorlijk zwaar, heen en terug zullen we toch zo'n 100 km gefietst hebben, misschien was het makkelijker geweest als we in Lienz vertrokken waren en dan naar Innichen gefietst, dan hadden we in een overwegend dalende lijn terug naar Lienz kunnen fietsen.

Heen en terug is voor kleine kinderen volgens mij echt wel te zwaar, oppassen voor groepen fietsers is voor iedereen aangeraden, snelheden tijdens de afdalingen kunnen nogal oplopen

Gebruikte fietskaarten

Voor deze fietstocht hadden we helaas geen juiste kaarten mee

zondag 3 juli 2011

Fietsen van Terlan via Bozen Sigmundskron naar Eppan en dan verder naar de Kalterer See, terugkeer naar Terlan via hetzelfde traject

Na onze fietsavonturen van gisteren smaakte het ontbijt weer dubbel zo goed, de vermoeidheid van gisteren had niet te veel sporen achter gelaten, wat zouden we dus vandaag gaan doen? Fietsen natuurlijk, het weer zag er weer prima uit, we wilden niet te ver met de auto rijden en we verkozen weer in Terlan te starten, de Kalterer See was ons doel.

Warm was in Terlan, heel warm al op dit vroege uur, insmeren om zonnebrand te voorkomen was echt nu echt wel noodzakelijk, al moet ik bekennen dat ik dat de voorbije dagen nagelaten had wat dan ook vooral aan mijn aangezicht te merken was, Chris zag er stralend uit.

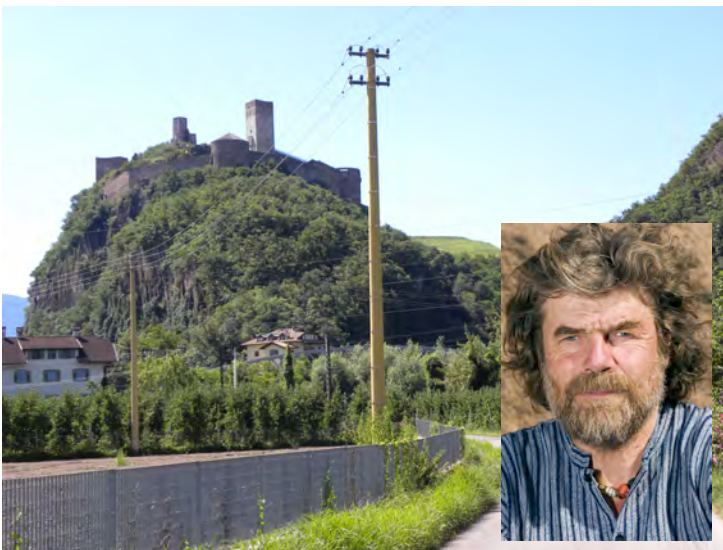


Onder een fantastisch mooie blauwe lucht vertrokken we om 10u25 richting Bozen, onderweg zagen we heel in de verte de silhouetten van enkele Dolomietenpieken en heel mooi duidelijk herkenbaar was ook het Schlernmassief met de al even markante Santnerspitze





Nabij burcht Sigmundskron reden we nu wel over de ijzeren brug richting Eppan.



Hier in Schloss Sigmundskron heeft de beroemde Zuid-Tirolse bergbeklimmer Reinhold Messner een van zijn vijf **Messner Mountain Museums**. Dit museum "Firmian" werd op 9 juni 2006 officieel geopend. De ander MMM's zijn "Ortles" in Suldén, "Juval" in Kastelbell, "Dolomites" Passo Cibiana, Cibiana di Cadore, en "Ripa" in Schloss Bruneck te Bruneck

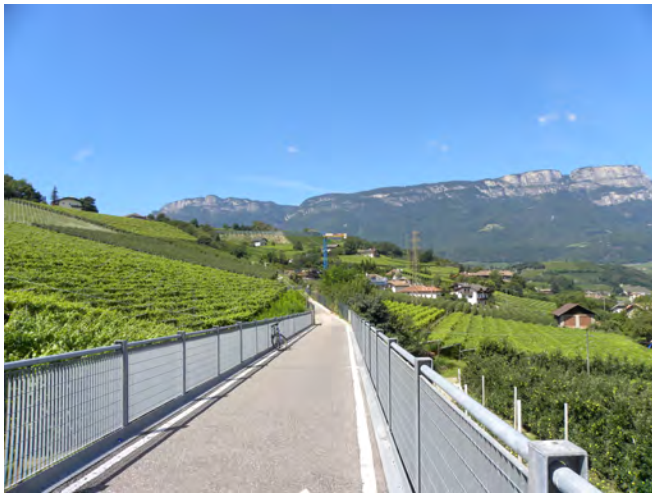


Ooit reed over deze brug een heuse stoomlocomotief (Dampflok)

We fietsten nu op een soort plateau en nog steeds ging het in stijgende lijn, eerst door een bos, dan door een tunnel, en vervolgens weer stijgend tot op de Kaiserberg met rechts van ons in de verte een blik op Bozen, recht voor ons de indrukwekkende Penegal, en rechts voor ons de fractie of het gehucht Frangart met de St. Jozefskerk behorend bij de gemeente Eppan.



Dan fietsen we verder richting Eppan, links en rechts van ons de plantages van appels en druiven in verschillende schakeringen van groen.



Genoeg drinken is heel belangrijk bij hoogzomerse temperaturen

Het bleef nog we een tijdje lichtjes bergop gaan maar het fietspad bleef overal even mooi, ook in een tweede oude spoorwegtunnel ook weer mooi verlicht, hier en daar waren er rustplaatsen voorzien, en speeltuigen voor kleine kinderen.



Op warme dagen is het heerlijk koel in deze voormalige spoorwegtunnel

Bij het naderen van Eppan fietsen we naast de weg, wel goed afgeschermd van het drukke autoverkeer en in Eppan zelf was het wel een beetje verwarrend, moesten we nu wel of niet door de fietstunnel ?

Even verder zagen we nog meer twijfelende fietsers die niet meer wisten welke kant uit, gelukkig waren daar enkele al wat oudere Duitse wielertoeristen die ons de weg wezen richting Kaltern. Soms zijn de bruine of witte wewijzers niet goed zichtbaar geplaatst, opletten dus !



Weer fietsten we op een soort plateau over een vrij nieuw fietspad met steeds weer die mooi uitgelijnde plantages van appelen en druiven , hier en daar een typische hoeve met torentjes. Over dit fietspad liep ook wandelweg nr 22, de Überetscher Spazierweg van Eppan naar Kaltern of omgekeerd



Twee uur zaten we inmiddels op de fiets, tijd voor de broodjes, een eitje en de zelfgebakken koek van Anna. Na de picknik fietsten we verder richting Kaltern, na een kleine 20 minuten fietsen eindigde het fietspad ter hoogte van Kellerei Kaltern, waar een oude stoomlocomotief (Dampflok) van meer als 100 jaar oud onze aandacht trok.



Ooit reden er dus zulke "Dampfloks" over de Überetscher Bahn een 17km lang traject tussen Bozen en Kaltern. De Bahn werd in 1898 aangelegd en reeds in 1911 werd er overgeschakeld van stoomlocomotieven naar Elektro-locomotieven. Passagiers werden vervoerd tot 1 augustus 1963, de totale stillegging van deze lijn was op 1 mei 1971

Deze "Dampflok" vind je nabij Kellerei Kaltern

De Duitse wielertoeristen hadden er ons op op gewezen dat we ter hoogte van Kellerei Kaltern, achter een met bloemen aangeplant rond punt, terug onder de hoofdbaan door moesten fietsen door middel van een kleine tunnel. Het was toch even zoeken naar deze tunnel, met zijn toch wel steile hellingen ervoor en erna, en het zouden niet de laatste hellingen zijn... Vanaf hier tot aan de Kalterer See die we in de verte zagen liggen, fietsten we over smalle geasfalteerde wegen echt tussen de plantages door. Steile hellingen tot wel 15%, een lucht met witte wolken die wel geschilderd leken, snel weg flitsende hagedissen, en kabbelend water in de irrigatiekanalen, en een stralende zon, al dat moois mochten we aanschouwen tot we de mooie Kalterer See bereikten.



Vanop de aanlegsteiger voor de waterfietsen en roei-of zeilboten maakte ik wat foto's van het meer, en omdat enkele van mijn dochters hier nog al eens kwamen zwemmen leken een paar foto's van dit toch wel speciale zwembad ook wel leuk.



Om ongeveer 13u45 verlieten we de Kalterer See en begonnen we aan de terugweg naar Terlan, Chris fietste al vlug een heel eind voor me uit, ze had gewoon een betere conditie en met haar kleinste versnelling overwon ze alle hellingen ook die van 15%, ik moest op deze hellingen passen, m.a.w. "schieben", te voet gaan met de fiets aan de hand.



Op de baan van Kaltern Dorf naar Eppan kon ik niet nalaten om de reuzegrote druiventros aan Kellerei Ritterhof die iedereen wel al gezien heeft die onderweg was langs de Weinstrasse te fotograferen.



En zo kwamen we weer aan de oude “Dampflok” een aandenken aan de Überetscher Bahn Bozen - Kaltern die in 1974 opgehouden heeft te bestaan. Stoomlocomotieven reden hier tot 1911, en volgden hetzelfde traject als de huidige “Überetscher Rad-und Spazierweg” die hier begint of eindigt.

Wel even opletten als je van de grote baan komt moet je aan de splitsing rechts houden, en vast naast de locomotief fietsen.



Onder nog steeds die speciale blauwe lucht met de als het ware geschilderde witte wolken reden we dus over de Überetscher Radweg richting Bozen, we reden nu wel door de fiets-en voetgangerstunnel in Eppan St. Michael, konden nogmaals genieten van het uitzicht op de Penegal, de plantages en bijhorende Kellereien.



Even na de eerste oude spoorwegtunnel hadden we mooi in één beeld het gehucht Frangart, Burg Sigmundskron en in de verte maar toch heel duidelijk waar te nemen het Schlernmassief.



De snelheid lag nu ook veel hoger als tijdens de heenrit, en de haarspeldbocht die tijdens de voormiddag nog zoveel problemen opleverde werd nu met dichtgeknepen remmen genomen.



Na de tweede tunnel duurde het niet lang of we fietsten over de voormalige spoorwegbrug. Van Bozen Sigmundskron naar Terlan was het nog maar een half uur, boven op de burchtruïne Neuhaus wapperde een rood-wit vaandel, waarschijnlijk had dit te maken met de Herz-Jesu herdenking die deze avond zou plaatsvinden overal in Zuid-Tirol



Een mooi geel huis in Zuid-Tirolse bouwstijl



Bahnhof Sigmundskron



We reden op dit nog vroege uur naar Meran om bij Mösl te gaan eten, voor één keertje stonden er toch eens frieten en een reuzegrote kalkoenschnitzel op ons menu, en lekker dat het was.



bij Mösl kan je altijd lekker eten ... en waar ergens in de stad Meran vind je nog zo'n mooi en groot terras



Mijn mening over het afgelegde traject :

Voor elke wat geoefende fietser best wel doenbaar tot aan de tunnel in Kaltern die onder de hoofdweg doorgaat, vanaf daar tot aan de Kalterer See wisselen soms redelijk zware hellingen en smalle wegen door de plantages elkaar af, op de terugweg verloopt het traject in dalende lijn vanaf de stoomlocomotief tot Bozen Sigmundskron, vanaf dan tot Terlan is het vlak te noemen.

Kompass 055	Tschöggberg - Salten	1/25 000
Kompass 074	Südtiroler Weinstrasse - Unterland	1/25 000
Kompass 53	Meran und Umgebung	1/50 000
Kompass 54	Bozen und Umgebung	1/50 000
Kompass 685	Südtiroler Weinstrasse	1/25 000

Herz-Jesu Feuer

Oeps, bijna vergeten, vanavond was het Herz-Jesu Feuer, in de bergen rondom Hafling zagen we bij het invallen van de duisternis overal kleine lichtjes in de bergen, ergens in de richting van Meran kijkend zag ik zelfs lichtjes in de vorm van een hart met daarboven een kruis, dit zal dan wel het Herz-Jesu Feuer geweest zijn.

Fotograferen lukte niet daarvoor was het verschijnsel te ver weg, toch leuk om dit nog eens gezien te hebben, het was slechts de tweede keer op al die jaren Hafling dat we dit mochten meemaken.

Nog iets over de Herz-Jesu herdenking

Deze Herz-Jesu herdenking wordt in het ganse Tirolerland gevierd op de eerste zondag na Sacramentsdag, op vele plaatsen worden dan in de bergen de zogenaamde Herz-Jesu Feuer ontstoken als het donker is. Het zijn deze vuren die van op afstand te zien zijn als kleine lichtjes op de flanken van de bergen, soms in de vorm van een hart met een kruis.

maandag 4 juli 2011

Fietsen in Trentino van Villa Rendena tot Pinzolo en terug naar Villa Rendena 2

Tijdens het ontbijt werd beslist welke fietstocht we zouden doen vandaag, ik had er nog een paar in gedachten die we vorig jaar niet gedaan hadden, de fietsroutes in Trentino hadden op ons een heel goede indruk nagelaten, met alles er op en er aan, en bovendien heel goed bewegwijzerd

Voor deze fietstocht trokken we dus weer naar Trentino de zusterregio van Zuid-Tirol, het was de bedoeling om van Pinzolo naar Tione di Trento te fietsen en misschien nog verder tot Ragoli. Maar het zou niet allemaal verlopen zoals ik gedacht had ...

We reden met de auto over de Mebo richting Bozen en daar namen we de Brennerautobahn tot de afrit Trento Centro en dan begon het, geen GPS in de auto en tot overmaat van ramp had ik ook mijn wandel-en fietskaarten van Kompas vergeten, met een algemene kaart van Südtirol en Trentino moesten we het zien te redden.

Ik had de kaart nog wel in het hoofd zitten en gezien de ervaringen van de voorbije dagen dacht ik dat het misschien wel beter was om in Ragoli te vertrekken, dan eerst in stijgende lijn naar Pinzolo te fietsen om dan in dalende lijn weer terug te keren naar Ragoli.

Ik wist ook dat we richting Tione di Trento moesten rijden om in Ragoli te komen, maar aan het eerste rotonde na het betalen van de tol voor de A22 wist ik het al niet meer, geen enkele wegwijzer gaf de richting Tione di Trento aan, ook de richting Madonna di Campiglio stond er niet bij, na nog maar een extra rondje namen we dan maar de richting van Vezzano op goed geluk af.

We zijn uiteindelijk in Ragoli geraakt maar ondanks dat we een bruin bordje met een witte fiets gezien hadden vonden we dan hier de fietsweg niet, we hebben hier nogal wat tijd verloren. Uiteindelijk besloot ik dan toch maar naar Pinzolo te rijden en dan toch daar maar te starten, en nog was het niet gedaan we hadden heel wat moeite om de juiste richting uit te rijden, Trentino is Zuid-Tirol niet, wegwijzers staan niet altijd waar ze moeten staan, als ze er al staan. In Pinzolo zelf waren ze dan weer bezig met wegeniswerken, het fietspad met in de buurt plaats voor de auto te parkeren vinden was hier ook niet zo simpel.

Ik kreeg het er uiteindelijk zo van op mijn heupen dat ik al helemaal niet meer wilde fietsen hier in Pinzolo, ik wilde alleen nog maar terug naar Hafling rijden, ik had er mijn buik van vol.

Boos als ik was reed ik terug richting Trento, fietsen hoefde voor mij echt niet meer, als we dan opeens een fietspad zagen met aan een Agritur (zeg maar Bauernhof of boerderij) een grote parkeerplaats kreeg ik toch wel een serieuze beet van de fietsmicrobe zeker, en die had bijna onmiddellijk effect, het was zo'n mooi weer en dan niet gaan fietsen dat kon niet.



Omdat de parkeerplaats op privé-terrein lag mag je daar niet zo maar je auto parkeren, ik zag dat er een auto wou wegrijden en daarom ging ik aan de bestuurder vragen of wij de auto hier mochten laten staan, hij vertelde me dat hij de eigenaar was en dat er beneden aan de rivier plaats was om de auto achter te laten, er was nog nooit iets gebeurd met de auto's die daar stonden, maar voegde hij er aan toe als het mij een beter gevoel gaf als de auto op zijn parking stond dan mocht dat van hem, toch vriendelijk van deze man.

En zo vertrokken we om ... 14u toch nog voor een korte fietstocht van twee keer 16,5 km, aanvankelijk langs de grote weg, even later de Sarca rivier fietsten we richting Pinzolo, langs de fietsweg vonden we de vertrouwde paaltjes met de de schematische voorstelling van het totale traject, en de plaats waar we ons bevonden.



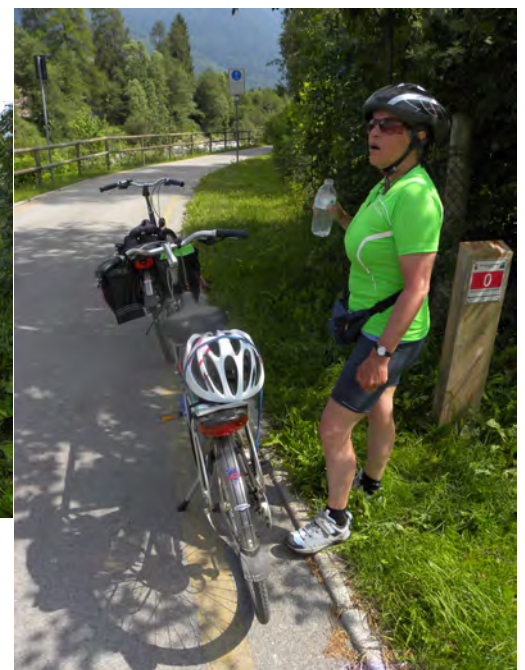
Het fietspad bleef schitterend, een beetje heuvelachtig, soms een pittig klimmetje, en hier en daar afgewisseld met een korte passage door een kleine woonkern, alles onder een mooie blauwe lucht met witte wolkenformaties



Het traject van deze fietsroute was heel makkelijk te volgen of te herkennen aan de randlijnen in gele verf

Via Strembo, en Caderzone waar het fietspad door het "Parco Dr. Aldo Salvadei" liep, fietsten we onder een toch wat dreigend lucht tot in Pinzolo

Hier nabij een brug bij een kleine industrieterrein stond een paaltje dat het begin van deze fietsweg aangaf, het was ongeveer 15 u 45, we hebben nog vlug wat gegeten en dan op weg naar het eindpunt van deze fietsroute dat 16,5 km van hier verwijderd was.



Ondanks de korte afstand was dit een heel mooi traject,

De terugweg verliep behoorlijk snel, een containerpark nabij de kerk van Strembo met felle paarse containers had al mijn aandacht getrokken tijdens het heenrijden, evenals een mooie brug over de Sarca enkel voor voetgangers en tweewielers.



Niet alleen bij ons in de "Lage landen" worden de mensen er toe aangezet om hun afval zoveel als mogelijk te sorteren, ook in bepaalde regio's in Italië zoals Zuid-Tirol en Trentino zien we dit ook meer en meer

Even verder hadden we nog een bijzondere ontmoeting met een mooie smaragdhagedis die zo maar op het fietspad zat, Chris die voorop reed had hem gezien en stond al met de arm in de lucht teken te doen dat er iets te zien was, dan moest ik nog mijn fototoestel nemen en vlug een paar foto's maken want bij het minste verdacht gerucht was deze kleurrijke verschijning weg.



We hadden al gewone hagedissen en slangen ontmoet tijdens onze fietstochten maar dat we een heuse smaragdhagedis konden verassen had ik nooit durven denken



Wij ontmoetten een mannelijk exemplaar van de Westelijke smaragdhagedis

Beestje weg, dan wij ook weg, al fietsend kwamen we overeen om verder te fietsen tot aan het andere beginpunt van deze route, of moet ik eindpunt zeggen, misschien was dat wel een geschikte startplaats voor een van onze fietstochten volgend jaar, misschien was het mogelijk om vanaf dit 0km-punt, of moet ik zeggen 16,5km-punt nog een stuk verder te fietsen tot in Ragoli, ik had nog vaag het traject van een fietsroute in Val Rendena in mijn hoofd zitten en volgens mij kon je ofwel in Ragoli ofwel in Carisolo nabij Pinzolo vertrekken. Enfin, dat zouden we volgend jaar wel zien want ook dan zou het nogmaals een fietsvakantie worden gecombineerd met enkele wandeldagen, maar nu eerst deze tocht verder zetten.

Niet zover van de Agritur waar we vertrokken waren was er nog een helling van maar liefst 20%, een echte kuitbijter dus, en dan kwamen we op het nieuwe gedeelte van deze fietsweg, mooi nog heel recent gelegd zwart asfalt afgelijnd met gele lijnen.



Via een schitterend, kronkelig fietspad met ook weer hellingen van 8%, en een splinternieuwe brug over de Sarca fietsten we tot in Villa Rendena waar het eindpunt lag van deze fietsroute.





Vanaf de nieuwe Bici-Grill even verder liep het fietspad nog door tot in Ragoli, wij keerden aan kilometerpaaltje 16,5 om richting Agritur "il Favo", wat trouwens honingraat betekend, waar we om 17u35 aankwamen.



vooral het nieuwe deel van deze route was mooi, dit toont aan dat er hard aan de uitbreiding van het aantal fietswegen gewerkt wordt



veilig en wel op de parking aan Agritur "Il Favo". Ook aan de Bici Grill" zowat 3km verder op is er gelegenheid om te parkeren

Een beetje vermoeid maar wel blij dat we toch nog gefietst hadden vandaag begonnen we aan een lange rit richting Hafling met nog slechts één tussenstop Mösl in Meran waar we omstreeks 19u30 aankwamen en weer goed gegeten hebben.



Mijn mening over het afgelegde traject

Gezien de geringe lengte 33 km heen en terug moet dit voor elke geofende fietser wel haalbaar zijn, vooral voor kleine kinderen kunnen enkele steile hellingen problematisch zijn. Oppassen tijdens enkele afdalingen is ook wel aangewezen wegens de hoge snelheden die gehaald worden.

Geraadpleegde kaarten

Kompass 070	Naturpark Adamello - Brenta	1/40 000
Kompass 73	Gruppo di Brenta	1/50 000
Kompass 638	Adamello Val di Fumo - Val Genova	1/25 000
Kompass 688	Gruppo di Brenta	1/25 000

dinsdag 5 juli

Fietsen van Naturns naar Schlanders en terug naar Naturns

We namen rustig de tijd voor ons ontbijt en dan reden we naar Naturns, we zouden ook de tijd opnemen die we nodig hadden om tot in Naturns te geraken, omdat we morgenvroeg om 5u45 al in Naturns moesten zijn voor onze uitstap naar Venetië

Wij wilden vandaag fietsen richting Reschenpass en onderweg zouden we wel zien tot hoever we geraakten.

De zon was weer van de partij en onder een blauwe hemel vertrokken we om ongeveer 10u30 voor een fietstocht in de Vinschgau.

Al vlug konden we iets heel bijzonders aanschouwen van op een brug over de Etsch net buiten Naturns zagen we hoe een klein riviertje werd opgenomen door de grote Etsch die door haar sterke stroming als gevolg van het nachtelijk onweder een de hevige regenval een fel vervuilde indruk gaf en zo zorgde voor een groot kleurverschil.



Nieuw ten opzichte van 2 jaren geleden was zeker de smalle doorgang in Staben, en opvallend de zonnepanelen (Fotovoltaik-anlagen) waren ook hier aan een opmars bezig



In Tschars waren we weer eens getuige van een groep jongeren die een initiatie cursus rafting volgden er waren nog erg jonge kinderen bij, als ze in de rubberboten stapten kon je de spanning zo van gezichten lezen. Ik weet niet of ze pech, ofwel geluk hadden dat juist nu de stroming van de Etsch zo sterk was.



Op gebied van veiligheid was zeker alles dik in orde maar toch is het best wel spannend denk ik als je voor het eerst in een rubberboot een wild stromende rivier afvaart, toch erg moedig van de kleinste deelnemers



Dat er nog veel appels geoogst moesten worden zagen we aan de grote stapels groene fruitkisten die hier en daar opgestapeld stonden.

Maar liefst 11 appelsoorten zijn er officieel erkend :

Golden Delicious, Red Delicious, Gala, Braeburn, Fuji, Morgenduft, Granny Smith, Idared, Jonagold, Winesap, en Elstar

Waarom Pink Lady niet in de lijst opgenomen is weet ik niet maar deze variëteit komt ook veel voor. En dan zijn er ook nog de Kanzi, de Marlene, Rubens, en de Modi

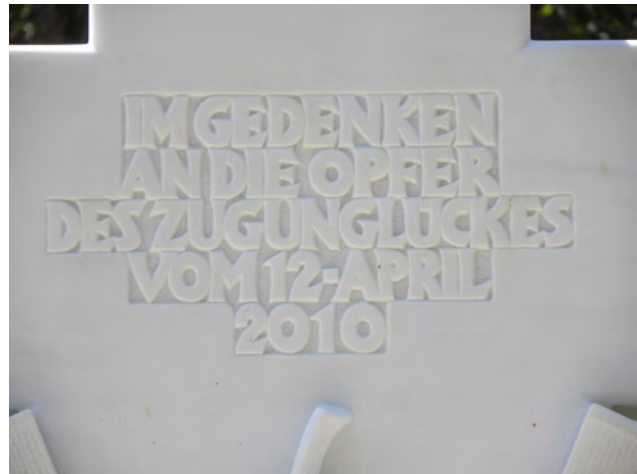
En zo kwamen we aan in Kastelbell waar je vanaf het fietspad een mooi zicht had op het Schloss Kastelbell uit de 13de eeuw.



Dat de fietspaden hier ook goed onderhouden worden hebben we zelf kunnen zien, een tractor die het groen naast het fietspad moest maaien liet niet veel ruimte voor de fietsers, we hielden dan ook even halt om te drinken en een kleinigheidje te eten.



Tussen Kastelbell en Latsch zagen we de gedenksteen die herinnert aan het tragische voorval met een treinstel van de Vinschger Bahn dat ongeval gebeurde op 12 april 2010 om exact 9u01. Door een grondverschuiving ontspoorde een trein en er vielen toen 9 doden en 28 gewonden.



In Latsch moesten we over de gewone wegen onze rit vervolgen, en ook nu weer werd mijn aandacht getrokken door het kubusvormige kantoorgebouw met de groene ribbenstructuur dat ontworpen werd door architect Werner Tscholl uit Morter (geboren in Latsch in 1955)



Het bijzondere aan dit kantoorgebouw van de firma Selimex is dat het overdag overkomt als een kubusachtig gebouw dat helemaal niet thuishoort in het Zuid-Tirolse landschap maar dat het vooral 's avonds en 's nachts verschillende kleuren kan aannemen door de verlichting die achter de groene vooruitspringende glaselementen verborgen zit en overdag onzichtbaar is. Wie meer wil weten over de ontwerpen en realisaties van deze architect moet beslist eens een kijkje nemen op zijn website : www.werner-tscholl.com

Met al deze informatie in het achterhoofd zal ik dit kantoorgebouw misschien wel meer als een kunstwerk gaan bekijken, en wie weet tijdens een van de volgende vakanties 's avonds als het donker is eens een uitstapje van uit Hafling naar hier doen om de andere kleuren te zien.

Een eind buiten Latsch mochten we gelukkig weer het fietspad op, een vernieuwd fietspad zo te zien, steeds met de Etsch langs ons fietsten we verder richting Reschenpass, en natuurlijk mocht ook de picknik niet vergeten worden, nadien fietsten we verder tussen de appelbomen, en onder een brandende zon, tot Schlanders zouden we fietsen en daar terugkeren.



Als we bijna in Schlanders werden we op een hellende we voorbijgestoken door enkele mensen op een Segway, valsspellers waren het, zij hoefden niet te trappen, maar misschien zou dit wel een nieuwe rage worden, wie weet ... maken zij binnenkort hier de fietswegen wel onveilig



Na een blitzbezoekje aan Schlanders, met zijn kerktoren van 97m hoogte die hiermee één van de hoogste is van heel Tirol, fietsten we terug richting Naturns, ook al omdat hier alle winkels tot 15u gesloten waren.

Na een half uur fietsen kwamen we in Latsch waar ik op de heenweg een paar opvallende gebouwen gezien had, die moesten op de foto, het “Rotes Schloss” ook wel Ansitz Mühlrain of Edelsitz Mühlrain genoemd, en de St. Anna Kapelle vond ik toch wel de moeite.





Het was hier terwijl ik deze foto's nam dat ik plots aangesproken werd door een Italiaanse vrouw die met haar man en de twee kinderen per fiets onderweg waren, zij kwamen uit de Zuid-Italiaanse stad Salerno (Campania) niet zover van Napels. Zij waren hier voor een fietsvakantie en vroegen naar de richting Merano, iedereen die ze al aangesproken hadden had enkel maar in het Duits geantwoord, en Engels verstond hier volgens haar niemand, dus dan moet een Belg op vakantie in Zuid-Tirol in het Italiaans uitleggen hoe zij best per fiets naar Meran moesten fietsen.

de Schlosskapelle St. Anna uit omstreeks 1700 met de Wesobrunner Madonna im Rosenkranz

Even buiten Latsch, in het gehucht Latschander, stond ik nog even stil bij het gedenkteken van het treinongeluk van vorig jaar, de juiste plaats van het ongeluk was duidelijk herkenbaar door het ontbreken van bomen, en andere beplanting



Via Kastelbell en Staben, naderden we zo stilaan Naturns het eindpunt van deze fietstocht. Ergens naast een huis nabij een geklasseerde ruïne had ik een boom gezien vol met abrikozen, of waren het Marrillen, zo dikwijls had ik dit nog niet gezien dus wilde ik er wel een foto van. Nadien reden we naar Meran om weer bij Mösl te gaan eten.



Rafting was wel "in" vandaag

Abrikozen of hier in de Vinschgau ook wel Marillen genoemd zijn rijp in het begin van Augustus



Helemaal in het midden van dit beeld de oude burcht Hochnaturns en de St. Zenokerk van Naturns

Onder Burg Hochnaturns bevindt zich het mooie Erlebnisbad heel druk bezocht tijdens de zomer

Mijn persoonlijke mening over het afgelegde fietstraject

Voor iedereen, zelfs zonder veel fietservaring, of zonder voorbereiding gemakkelijk te doen, ook geen speciale problemen.

's Avonds heb ik nog kennis gemaakt met een Duits koppel uit de omgeving van Salzburg, ze waren eerder toevallig bij Anna aanbeland en ze hadden het er zo goed naar hun zin dat ze besloten om wat langer te blijven dan één nacht. Het waren beiden ook grote Italië liefhebbers en we hebben samen wat foto's gekeken van mijn reizen met Lauwers.

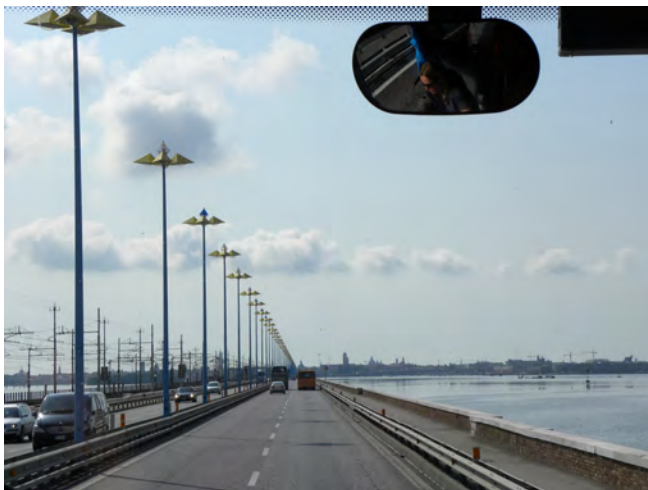
Sven, Yvonne, en de kleine Klara waren de avond voordien al toegekomen maar contacten leggen kan natuurlijk alleen als zowel de ene als de andere partij er open voor staan.

Geraadpleegde kaarten

Kompass 52	Vinschgau	1/50 000
Radroute Vinschgau		niet aangegeven

woensdag 6 juli 2011 Daguitstap naar Venetië met Prokulus Reizen uit Naturns

Heel vroeg uit de veren deze morgen 4u30 (!!!) vakantie noemen ze dat dan. Neen, grapje, vandaag stond de dag uitstap naar Venetië op het programma, we moesten om 5u45 al in Naturns zijn, via Prokulus Reizen kwam Michaela (Michi) van Schupfer Reizen ons daar stipt om 5u45 oppikken, op verschillende plaatsen richting Meran werden er nog mensen opgepikt, en met 31 was de groep volledig. In de bus kregen we nog allemaal een woordje uitleg over wat we konden doen in Venetië en waar we zeker niets moesten gaan eten of drinken wegens te duur, we kregen ook allemaal nog een stadsplannetje met de voornaamste bezienswaardigheden en er werd ook nog een video getoond van wat ons te wachten stond.



Het was ongeveer 9u45 als we de lange toegangsbrug (Ponte della Libertà) naar de haven van Venetië opreden. Dan was het wachten tot we een eerder kleine boot op mochten, na een rondvaart van een half uur waarop we enkele cruiseschepen, wat grotere overzetboten, een hele leuke zeilschip een vijfmaster, en natuurlijk de kleurrijke huizen en bekende gebouwen op de kade konden bewonderen, zetten we eindelijk voet op Venetiaanse bodem.





Het was inmiddels 10u45 geworden, we kregen vrije tijd tot 15u15 want dan moesten we weer in groep de boot op voor de overzet naar de grote parkeerterreinen.

Ik was vooral benieuwd naar de Rialto brug die wilde ik echt wel zien, met het plannetje dat we van Michi gekregen hadden waren we niet veel, we hadden er beiden niet aan gedacht om onze bril mee te nemen, ... en die lettertjes op het plannetje waren oh zo klein ...

Dus het eerste wat ik ging doen was uitzien naar een wat groter stadsplan, dat was vrij snel gevonden en dat voor een eerlijke prijs.

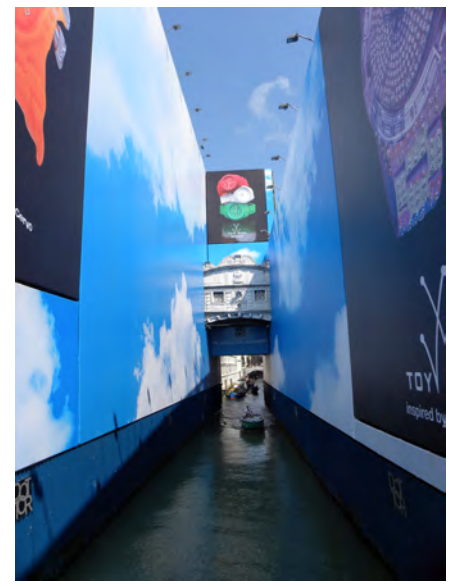
Warm was het hier wel, al vlug zagen we de eerste bruggetjes, kanalen, soms omgeven door kunst, en natuurlijk de gondeliers met hun zwarte gondels.



Vele kanalen en een wirwar van hele smalle steegjes maken autoverkeer onmogelijk, bijna alles wordt dan ook per boot aan wal gebracht en dan met mankracht of kleine handkarren ter plaatse gebracht: voedsel, groenten, fruit, bouwmaterialen, kledij, enz.

Ik vraag me wel af hoe in noodgevallen of bij een brand de hulpdiensten of brandweer terplaatse geraken.

Het kan toch niet anders of er moet veel kostbare tijd verloren gaan



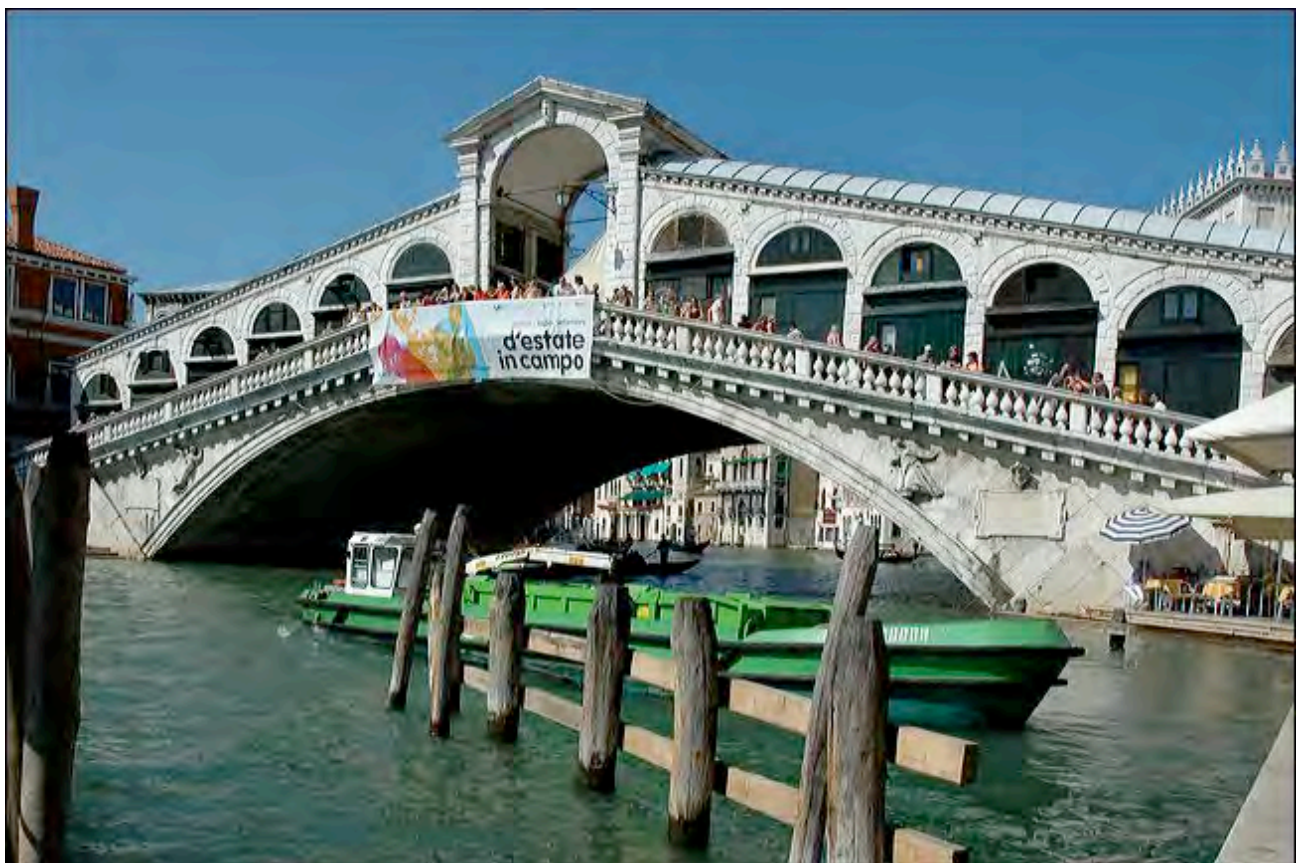
De Venetiaanse gondels zijn 11m lang en wegen ongeveer 600 kg, zij hebben slechts één riem en wel aan stuurboord (rechts), om te voorkomen dat de 4m lange riemen langs de muren schuren varen de gondels op de smalle kanalen allemaal links. de gondels hebben allen een platte bodem en de stuurboordzijde is korter als de bakboordzijde, ze zijn altijd zwart van kleur. Gondeliers moeten een streng examen afleggen, het is een eer om deze functie uit te oefenen.

Dan kwamen de juweeltjes van de bouwkunst in beeld het Dogenpaleis (palazzo Ducale), De San Marcokathedraal, de 98,5 m hoge klokkentoren, de Torre del' Orologio, de leeuw, (symbool van Venezia), de Marcianabibliotheek, en de galerijen met de vele (dure)winkels, en de vele veelal lege terrasstoelen (hoe zou dit komen ?) ondanks de vele mensen, we hebben het allemaal gezien, alleen de beroemde duiven ontbraken voorlopig nog.



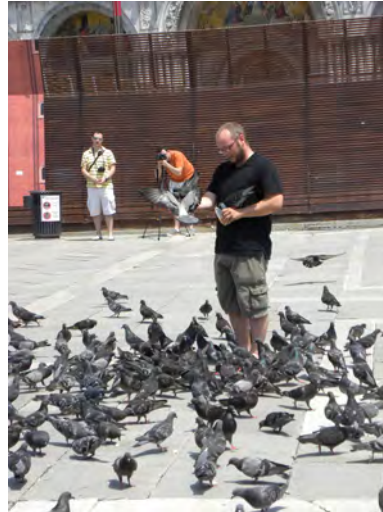


Nu werd het stilaan tijd om op zoek te gaan naar de Rialtobrug, zou niet moeilijk zijn hadden ze gezegd, stond overal aangegeven, wel het stond aangegeven maar niet overal want dan had ik ze gevonden, verschillende keren geprobeerd echt niet gelukt, kanalen die doodliepen op kleine steegjes, en nog smallere straatjes die aan het water eindigden, en ook het grotere stadsplan kon ons niet redden want ook die lettertjes vloeiden na een tijdje allemaal in elkaar over. Zeg nu zelf, beelden van de beroemdste brug van Venetië mogen niet ontbreken in dit verslag, één enkele vraag aan Alpenfreak Wouter was voldoende om enkele van zijn foto's te mogen gebruiken, mijn oprechte dank hiervoor Wouter.



De Rialtobrug is de oudste en bekendste van de vier bruggen over het Canal Grande. De "**Ponte di Rialto**" die het Canal Grande overspant in één boog is ontworpen door Antonio da Ponte en werd voltooid in 1591. De brug is 48m lang en 22m breed, zij was en is nog steeds een winkelstraat. De naam Rialto staat voor Rivo Alto wat hoge oever betekent.

We doolden dan maar wat rond, aten onze Blue-box leeg (jawel die was ook mee) en waren op het San Marco getuige van 2 mooie meiden die er maar niet in slaagden, hoe hard ze ook hun best deden om enkele duiven op hun hand te krijgen, daarentegen was er een man die blijkbaar wel de juist methode kende, ofwel het geschikte voeder bij had, hij slaagde er wel in om duiven op zijn hand te krijgen, en op aanwijzingen van deze man was ook een dame even later gelukkig.



Terwijl ik dan nog wat foto's aan het maken was van de San Marcokathedraal kwam er plots een mastodont van een cruiseschip voorbij gevaren op het Canale di San Marco, bijna heel de breedte van het plein aan het Dogenpaleis werd er door gevuld, en iedereen repte zich om toch maar een foto van dit reusachtige schip te kunnen maken.



We hadden nog meer als een uur tijd maar we besloten toch stilaan richting aanlegplaats van onze boot te wandelen, foto's van de zwarte gondels met blauwe zeilen, de charmeurs van gondeliers (of zijn het afzetters zoals sommigen beweren), en nog een cruiseschip mochten niet ontbreken



Venetiaanse maskers, het carnaval in Venetië duurt maar liefst 12 dagen, en het eindigt de dag voor Aswoensdag op Vastenavond, oorspronkelijk waren de maskers bedoeld om zijn sociale status te verbergen, zo kon men zich tijdens de feesten eens laten gaan.



We moesten om een of andere reden een half uur langer wachten als voorzien vooraleer we de boot op mochten, en als sardienen in een blik maakten we de overtocht richting parkeerplaats.



gevleugelde leeuw symbool van Venetië



Michi onze buschauffeur

Tijdens deze overtocht werden er nog enkele mooie kiekjes gemaakt o.a. van een mooi zeilschip een vijfmaster die nog steeds aan de kade lag, de kleurige bebouwing aan wal, en enkele mooie "speciale bootjes".
Om 16u30 verlieten we Venetië via de Brug der Vrijheid voor een lange rit terug naar Naturns. Ik denk dat het ongeveer 20u30 was als we in Naturns toekwamen, om te gaan eten hadden we geen zin meer, rond 21u30 waren we thuis in Hafling.



Mijn persoonlijke mening over deze daguitstap naar Venetië :

Venetië moet je zeker eens gezien hebben, maar op deze manier is het mij toch wel een beetje tegengevallen, niet alleen omdat we de Rialto brug niet gevonden hadden, maar waarschijnlijk doordat ik de laatste 3 jaren telkens een meerdaagse reis ergens in of door Italië gemaakt heb onder leiding van een gids.

Op die manier zie je toch echt wel de voornaamste bezienswaardigheden van een stad, nu hadden wij wel 4u30 vrije tijd maar in deze wirwar van straten, steegjes, en kanalen had je de hulp van een gids goed kunnen gebruiken.

Ik zou Venetië dus zeker nog wel eens willen weerzien maar dan wel als deel van een of andere meerdaagse reis.

Nog een pittig detail :

Een van de deelnemers aan de uitstap naar "Venedig" had het aangedurfd ergens iets te gaan eten in een of ander Venetiaans restaurant, volgens haar bestelling kreeg ze een vis op een bord geserveerd zonder meer, ze dacht dat er nog wel een slaatje en wat frietjes zouden volgen maar neen hoor, met de vis alleen moest ze het stellen. Kostprijs van dit alles : 38,00 € zonder drank wel te verstaan

(dit hebben wij bij Mösl in Meran nooit betaald voor twee, drank wel inbegrepen)

En zeggen dat Michi onze vrouwelijke buschauffeur nog zo gewaarschuwd had voor zulke zaken.

Gebruikte kaarten voor deze uitstap

Terplaatse zo snel als mogelijk een stadsplan van Venetië gekocht
(één goede raad: bril niet vergeten)

donderdag 7 juli 2011 Tijd voor een tweede rustdag, inkopen doen en een wandeling in Hafling Dorf om de veranderingen te aanschouwen.

Na het ontbijt reden we voor de zoveelste keer tijdens deze vakantie naar Naturns, er moesten nog wat dingen voor thuis gekocht worden en we hadden hier een goed wijnhuis gezien tijdens de voorbije dagen.

We zagen ook onze vriend "Samojeed" weer, net zoals vorige week de wacht houdend bij het kapsalon van zijn bazin.

Tijdens al onze vakanties in Hafling zijn we al zo dikwijls de Forst Brauerei gepasseerd zonder er ooit halt te houden, daar hadden we nu wel even tijd voor.

De gebouwen van de brouwerij bevinden zich in Forst een fractie van Algund, aan beide zijden van de Via Venosta of Vinschgauer Strasse



De Forst Brauerei die gesticht werd in 1857 is de grootste brouwerij van Zuid-Tirol, een tweede vestiging bevindt zich helemaal in het Zuiden van Italië in het Siciliaanse Palermo.

Er worden liefst 7 Forst-bieren gebrouwd, van licht naar zwaar: Luxus Light, Premium, 1857, V.I.P. Pils, Kronen, Sixtus, en Heller Bock, trouwens ook de twee Mineraalwater bedrijven "Meraner Mineralwasser" en "Kaiserwasser" behoren tot de Forst groep.

Michi onze vrouwelijke buschauffeur van gisteren wist te vertellen dat het bedrijf nog steeds geleid wordt door een zekere Margaretha Fuchs, deze kranige dame die ondertussen al meer als 90 levensjaren telt heeft er steeds met strenge maar rechtvaardige hand geregeerd.

Dit was terloops gezegd al de vierde Fuchs-generatie die zich over de brouwerij ontfermde.

Nog een weetje van Michi was dat er speciaal voor het Guinness Recordboek een reuzegrote bierpul, bierpot, vervaardigd werd, zij wist echter niet te vertellen of deze grote bierpot ook echt de titel van grootste bierpot ter wereld mag dragen

In het voorbijrijden aan de brouwerij wees Michi ons ook het pas ingewijde (16 juni 2011) splinternieuwe Südhaus aan, waar in de toekomst zal geproduceerd worden volgens maatstaven die een ware innovatie zijn in de techniek van het bier brouwen.

Wat ik ook niet wist dat er zich in deze gebouwen een heuse winkel bevindt waar je de Forst producten kan kopen, en je kan er zelfs ook eten en drinken in de Braugarten.

Rondleidingen in het Duits zijn er elke woensdag van April tot Oktober om 14u00 en dit enkel na telefonische aanvraag via het tel. nr. 00 39 0473 260 111 (raadpleeg www.forst.it)



de Braugarten die dikwijls druk bezet is en waar je ook kan eten

Dat we graag gingen eten bij Mösl weten jullie ondertussen wel en ook deze middag was het niet anders.

Nadien reden we naar het Tratterhof, om even wat te rusten, daarna moest ik weer naar buiten de buitenlucht in, In Haflling Dorf veranderde er elk jaar wel iets, tijdens onze vakantie waren er aan de dorpschool ook weer werken bezig, misschien zien we volgend jaar wat het geworden is, de opvallendste verandering was wel het vernieuwde hotel "Der Mesnerwirt", naar het schijnt zou niet iedereen gelukkig geweest zijn met deze uitbreiding.

Vanaf de Wurzerweg en de Burgele Weg had ik een mooi zicht op Haflling Dorf.

In het midden links het vernieuwde hotel "Der Mesnerwirt"



Ook in Hafling worden er steeds meer grote oppervlakten zonnepanelen geplaatst zelfs op schuren en stallen



zicht op Hafling Dorf waar er elk jaar nieuwe huizen bijkomen



Nadat we later op de avond onze Blue-box hadden leeg gemaakt bleef Chris nog wat lezen op de kamer terwijl ik onze Duitse vrienden liet meegenieten van de foto's van mijn reizen naar en door heen Italië.

Morgen vrijdag zou het onze laatste echt vakantiedag zijn, nog éénmaal de fiets op was wel de bedoeling, ik had al iets in gedachten maar ik had er wel mijn twijfels over ...

vrijdag 8 juli 2011

Zomaar een fietstocht uit het eerder gekochte Fun Bike boekje met als vertrekpunt Kurtatsch ... maar ...

Dan maar naar het nabij gelegen Salurn om toch te fietsen ...

Fietsen van Salurn naar Auer en terug

Ik had thuis al gezien en gelezen op het Internet dat er in het Südtiroler Unterland drie nieuwe fietsroutes waren uitgestippeld : de Weinroute Nord, de Weinroute Mitte, en de Weinroute Süd, Tijdens het ontbijt moesten we beslissen welke van de drie we zouden proberen, ik zeg wel proberen want in het Fun Bike boekje stonden alle drie de routes heel duidelijk beschreven maar dan wel aan de hand van kaartjes en ... een road book, en juist bij dat laatste had ik vragen en nog meer twijfels, maar dat zou later wel blijken.

Uiteindelijk viel de keuze op de Weinroute Süd met als vertrek- en aankomstplaats Kurtatsch.

Kurtatsch was mij volkomen onbekend, juist daarom had ik de Weinroute Süd gekozen.

Aangekomen in Kurtatsch was ik al direct verbaasd over de steile wegen naar en door het dorp De parkeerplaats aan Gasthof Terzer. vonden wonderwel als bij toeval, maar nadat we ons hadden klaargemaakt om te vertrekken begon het, met het Road Book in de hand probeerden we eerst de juiste straat en vinden, en dan volgens datzelfde Book op de juiste plaats de juiste richting te vinden, niet dat het road book niet duidelijk was maar op deze manier konden we niet fietsen, stoppen, afstappen, rondkijken, zoeken, 200 meter fietsen stoppen afstappen , opnieuw rondkijken zoeken, een paar honderd meter fietsen, enz. , enz., één voorbeeld op een gegeven moment moesten we de richting Entiklar nemen, ergens op een houten wegwijzer stond in nog nauwelijks leesbare letters Entiklar, je moest al van de streek zijn om te weten dat dit de richting Entiklar was, nog een voorbeeld, leicht li. Weinlehrpad wel, ik moet zeggen we hebben nogal gezocht naar dit Weinlehrpad li, gewoon onmogelijk om op deze manier te fietsen.

Dit Road Book zou perfect bruikbaar zijn voor ... wandelaars maar echt niet voor toeristen als wij die al fietsend een streek wilden ontdekken



Ik had mij ter plaatse voorgenomen onze bevindingen door te mailen naar Fun Bike, met het advies om toch tenminste elke fietsroute op een of andere manier op het terrein te bewegwijzeren zodat als je eenmaal op de fiets zat je eenvoudig deze aanwijzers moest volgen. Wij hadden er in ieder geval onze buik van vol, omkeren, inpakken en wegwezen zo simpel was dat. Auf Wiedersehen Kurtatsch.

Met de beste bedoelingen vertrokken we hier aan Gasthof Terzer maar als snel volgde de ontgoocheling, volgens het Road Book van Fun Bike fietsen was voor ons echt niet te doen.



Vermits we al in het Zuiden van Zuid-Tirol waren besloot ik dan maar naar het nabij gelegen Salurn te rijden Via Margreid, Kurtinig, en Roverè della Luna reden we naar Salurn, hier juist over de brug over de Etsch liep de fietsroute van Bozen richting Trento, aan ons de keuze, het was warm en er stond een strakke wind, eerst met de wind mee richting Bozen om dan tegen de wind in terug te keren naar Salurn, of eerst tegen de wind in richting Trento en later met de wind mee naar Salurn.

11u30, nieuwe start van de laatste fietstocht

Na wat overleg waren we het eens om richting Bozen te fietsen, “wind af” dus, tot waar dat zouden we tijdens het fietsen wel beslissen, en na een korte pauze “wind op” terug naar Salurn. Rond 11u30 zaten we dan eindelijk op de fiets voor onze laatste fietstocht van deze vakantie. We kenden dit traject al van vorig jaar, maar het is toch altijd prettig fietsen, in de zon, met de wind in de rug, met aan de linkerkant zicht op de Nonsberg Gruppe en de Etsch, en rechts de plantages van voornamelijk appelbomen, we kwamen hier ook voorbij aan de achterkant van het Freibad van Neumarkt



En na de pick-nickpauze fietsten we nog tot aan de rustplaats in Auer, waar we in het begin van deze vakantie kennis maakten met die drie fietsende dames afkomstig uit Colombia. Op de terugweg naar Salurn, onze laatste 15 km deze vakantie, moesten we optornen tegen een strakke wind, die samen met de zon vooreen nieuw laagje zonnebrand zorgde.



Na deze laatste fietstocht reden we via de Weinstrasse richting Bozen, onderweg kon ik nog wat plaatjes schieten van het zo typische landschap,





Weetjes over de Südtiroler Weinstrasse

De Südtiroler Weinstrasse werd boven de doopvont gehouden in 1964 en is daarmee een van de oudste Weinstrassen van heel Italië.

Liefst 16 gemeenten liggen aan de Südtiroler Weinstrasse : Eppan, Kaltern, Tramin, Kurtatsch, Kurtinig, Margreid, Salurn, Auer, Neumarkt, Montan, Pfatten, Branzoll, Nals, Andrian, Terlan en de hoofdstad van Südtirol Bozen.

De Südtiroler Weinstrasse vormt het grootste aaneengesloten wijnbouwgebied van Südtirol, en maakt liefst 84% van de totale Südtiroler wijnbouw uit.

65% van de wijn gewonnen in dit gebied is rode wijn, 35% is witte wijn

Als voornaamste druivensoorten vinden we hier de Weissburgunder, de Grauburgunder, en de Spätburgunder, de Franse soorten Chardonnay, Sauvignon Blanc, Cabernet Sauvignon en de Merlot, de Duitse rassen Riesling, Müller-Thurgau, en de Silvaner, en de inheemse soorten als Vernatsch, Lagrein, en niet vergeten de Goldmuskateller en de Rosenmuskateller.

Onderweg reden we voorbij een gebouw dat opviel door de wat opvallende architectuur, ik vond het echt de moeite om even terug te keren en dit even van dichtbij te bekijken voor mij waren dit wijnranken opgevuld met glaspartijen. (opzoeking op het internet gaf me hier in gelijk)



Wie ooit in Tramin komt moet zeker eens een kijkje gaan nemen bij Kellerei Tramin , waar je trouwens ook wijn kan proeven en kopen.

Architect was ook hier Werner Tscholl uit Morter, inderdaad die van het kubusachtig gebouw in Latsch, ik had het kunnen denken.

Meer info over Kellerei Tramin vind je op www.cantinatramin.it/DE/1/4/Ein-Traum.htm

Onder de rubriek “ kellerei “ vind je nog enkele mooie beelden van deze moderne Kellerei

Van Bozen reden we dan via de Mebo naar Hafling, we hadden ‘s morgens al met het Duitse koppel afgesproken dat we samen bij Mösl zouden gaan eten, zij waren niet zeker of ze het op eigen houtje zouden vinden.

Rond 17u15 vertrokken dan samen naar Meran om Sven, Yvonne en de kleine Klara te laten kennismaken met deze toch wel bijzondere eetgelegenheid die Mösl wel is, en ik moet zeggen dat ze beiden onder de indruk waren van de grootte van de opgediende pizza's.

Na het eten nog even vlug afscheid genomen van de chef en zijn zoon en dan naar Hafling terug, morgen zou het een zware dag worden, benieuwd of er van slapen wel zou lukken.



Mijn persoonlijke mening over het vandaag afgelegde fietstraject

In alle opzichten een gemakkelijke fietstrip, heen en terug zo'n 29 km, en volkomen vlak.

Bij hoogzomerweer weinig of geen beschutting tegen de zon best drank meenemen.

In Salurn aan de brug over de Etsch is er wel een café waar Bikers hartelijk welkom zijn, vorig jaar hebben we echter ondervonden dat ze daar de EURO's van die bikers nog liever zien of m.a.w. ze kennen er de prijzen. (misschien zijn er nu ondertussen wel nieuwe uitbaters die meer eerlijke prijzen aanrekenen)

Gebruikte kaarten op deze laatste dag

Kompass 79	Val di Fiemme	1/50 000
Kompass 638	Südtiroler Weinstrasse	1/25 000

In een poging om een persoonlijke rangschikking op te maken van de fietsroutes die wij gereden hebben kwam ik tot volgend resultaat

- 1 Van de Bici Grill in Tezze naar Bassano del Grappa en terug :
niettegenstaande een groot deel van deze fietstocht over rustige wegen verliep en niet over echte fietswegen is deze tocht voor mij toch de mooiste
- 2 Van Terlan via Bozen Sigmundskron naar de Kalterer See en terug
wegens enkele steile hellingen op landelijke wegen eindigt deze tocht als tweede
- 3 Van Innichen naar Lienz en terug
wel mooi, ook tamelijk lang heen en terug, de aanhoudende lichte stijging op de terugweg, en de confrontatie met soms hele groepen ongedisciplineerde Italianen doet deze fietstocht op de derde plaats terechtkomen
- 4 Van Villa Rendena naar Pinzolo en terug
hele mooie fietstocht, een beetje kort dat wel, en niet zo makkelijk om te vinden
- 5 Van Muhlbach via Bruneck naar Sand in Taufers en terug
ook een mooie fietstocht, zonder de bijkomende tocht naar Sand in Taufers was deze waarschijnlijk wat hoger in de rangschikking gekomen
- 6 Van Burgstal over Bozen Sigmundskron naar Auer en terug
mooi maar zo laag in de rangschikking geplaatst omdat het stuk Burgstal - Bozen Sigmundskron al meerdere malen gefietst werd
- 7 Van Naturns naar Schlanders en terug
Voor het grootste gedeelte ook al eerder gefietst, slechts een kort gedeelte was nieuw ten opzichte van twee jaar terug
- 8 Van Terlan via Bozen Sigmundskron naar Blumau en terug
Vanaf Bozen echt wel uitkijken om het juiste traject te volgen, landschappelijk ook niet zo mooi
- 9 Van Mals via Glurns richting Reschensee en terug
Wellicht door de vermoeidheid wat zwaar uitgevallen, wel een mooie omgeving
volgend jaar doen we een nieuwe poging aan het begin van ons verlof
- 10 Van Salurn naar Auer en terug
Heel dit traject was ons al bekend, gewoon gekozen omdat Salurn het dichtst bij lag, had aan ins niets nieuws te bieden

zaterdag 9 juli 2011

De terugreis : hiervoor namen we dezelfde route als tijdens de heenreis, hopelijk hadden we iets meer geluk als vorig jaar tijdens de terugreis.

Onze terugweg verliep als volgt : Hafling - Meran - Reschenpass Fernpass - Reutte - Füssen - Kempten - Ludwigshafen - Koblenz Aachen - Maasmechelen - Lummen - Massenhoven - Ranst

6u30 was het tijdstip om op te staan, en nog vlug wat spullen op de juiste plaats onder te brengen, voor en na het ontbijt werd de auto ingeladen, Anna zorgde voor de nodige koffie. Nog een laatste keer genieten van het uitgebreide ontbijt, waarbij Anna zoals steeds bezorgd was dat we iets te kort zouden komen.

Zonder afscheid te nemen van onze Duitse vrienden konden we ook niet vertrekken daarom moest ik het ontbijt wat langer rekken als in feite nodig was, maar uiteindelijk was het dan zover ook van Anna werd afscheid genomen en om 9u27 verlieten we het erf van het Tratterhof. Ongeveer 950 km terugweg lag voor ons



Tussen, zeg maar Mals en St. Valentin auf der Haide vielen me nog maar eens de windmolens op die hier geplaatst werden, hierdoor wordt een mooi landschap definitief verknoeid, en ik vrees dan ook dat er binnen enkele jaren vele molenwiekende windmolens in heel Zuid-Tirol zullen zorgen voor "groene stroom" ten koste van wellicht unieke landschappen.

het grote kruis heeft na vele jaren gezelschap gekregen van enkele moderne windmolens, deze vallen zelfs meer op als het "Wetterkreuz" dat er al zo lang staat.



links van de weg de kleine Haidersee

De terugweg verliep heel vlot, behalve één kleine file, enkele pauzes om wat te eten en diesel te tanken, en voor mij een kort dutje van zo'n 20 minuten, waren er geen problemen.

Ik denk dat we een nieuw record gevestigd hebben want om 21u55 parkeerden we de auto thuis in Ranst, hier was het nog wat licht.

Nabeschouwingen

Als het weer goed is, is het wel leuk fietsen in deze regio, op dat vlak hebben wij zeker wel wat geluk gehad, met 10 fietstochten deden we er zelfs één meer als vorig jaar.

Als er iets is wat we wel geleerd hebben is 40 km enkel, toch wel ongeveer het maximum is om met gewone fietsen af te leggen, je zit dan aan 80 km heen en terug, en de zo erg gevreesde “zadelpijn” in al zijn varianten moet je in ieder geval proberen te vermijden als je dagen na elkaar wil fietsen.

Nog een detail dat kan helpen om de eventueel opkomende vermoeidheid wat uit te stellen is het volgende : probeer je traject zo te kiezen dat je op de terugweg eventueel in dalende lijn kan fietsen, dat fietst sowieso al makkelijker.

De bewegwijzering is in het algemeen in Zuid-Tirol toch heel wat beter als in Trentino.

Het is ons verschillende keren opgevallen dat er speciale ploegen worden ingezet om de fietswegen proper te houden, deze liggen er dan ook meestal heel netjes bij.

Wat ons dit jaar ook is opgevallen is dat op sommige trajecten toch ook wel met de auto mag gereden worden door o.a. diensten die instaan voor het onderhoud, maar toch ook wel door mensen die aan zo'n fietstraject wonen en ook, landbouwers, fruittelers, en wijnboeren, overal voorzichtig zijn is dus steeds de boodschap.

Ook deze tweede fietsvakantie is mede dank zij het goede weer, een echt succes te noemen, een derde fietsvakantie in Südtirol - Trentino - Veneto zal dus zeker wel volgen.

Wegenkaarten zijn heel handig om ergens je weg te vinden, en hoewel ik Zuid-Tirol en Trentino vrij goed ken heb ik toch gemerkt dat een GPS toch wel handig zou zijn als je op zoek moet naar een kleiner dorpje.

Vooruitblik naar 2012

Door omstandigheden zal onze vakantie in Hafling een weekje later beginnen, waarschijnlijk het zal dan ook een stuk wel drukker zijn, maar ook dan zal er weer gefietst worden zoveel als het weer het toelaat.

Waarschijnlijk zal het ook ieder jaar moeilijker worden om nieuwe fietsroutes te vinden die niet al te ver van ons “basiskamp” in Hafling gelegen zijn.

Ik zei het al eerder, deze streek is goed op weg om een waar fietsparadijs te worden, elk jaar komen verschillende kilometers geasfalteerde fietswegen bij, ik probeer zo goed als mogelijk op de hoogte te blijven van de laatste ontwikkelingen.

Een paar wandelingen of enkele bezoeken aan een of andere stad of een bijzonder dorp zullen er voor moeten zorgen dat de twee weken niet al te eentonig wordt.

Maar dat zien we dan wel weer.